

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

BIULETYN

Z posiedzenia:

■ **KOMISJI SPRAWIEDLIWOŚCI
I PRAW CZŁOWIEKA**
(NR 193)

Nr 3262/VI kad.
19.01.2010 r.

Tekst bez autoryzacji

Nr 3262/VI kad.

Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka (nr 193)

19 stycznia 2010 r.

Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka, obradująca pod przewodnictwem posłów: **Ryszarda Kalisza (Lewica)**, przewodniczącego Komisji, i **Wojciecha Wilka (PO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- uchwalenie planu pracy Komisji od 1 lutego do 31 lipca 2010 r.,
- powołanie podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej
- Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 –1990 oraz treści tych dokumentów (druk nr 2625),
- rozpatrzenie sprawozdania podkomisji nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o Służbie Więziennej (druk nr 2062) – kontynuacja.

W posiedzeniu udział wzięli: **Stanisław Chmielewski** sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Dariusz Zielecki** wicedyrektor Departamentu Administracji Publicznej Najwyższej Izby Kontroli, **Kajetan Dubiel** dyrektor generalny Służby Więziennej wraz ze współpracownikami, **Wiesław Żurawski** przewodniczący NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa wraz ze współpracownikami, **Franciszek Gryciuk** zastępca prezesa Instytutu Pamięci Narodowej.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Daniel Kędzierski**, **Barbara Orlińska**, **Maciej Zaremba** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Katarzyna Abramowicz**, **Grzegorz Kozubski**, **Sławomir Osuch** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Ryszard Kalisz (Lewica):

Otwieram posiedzenie Komisji. Witam serdecznie, w szczególności pana ministra Stanisława Chmielewskiego reprezentującego rząd.

Porządek dzienny przewiduje dziś, po pierwsze, uchwalenie planu pracy Komisji od 1 lutego do 31 lipca 2010 r. Czy są uwagi do przedstawionego projektu planu pracy Komisji?

Poseł Wojciech Wilk (PO):

Mam propozycję, aby wprowadzić do planu pracy tematu dotyczącego nieprzestrzegania prawa, co wiąże się z moją wczorajszą rozmową z przedstawicielem stowarzyszenia zajmującego się obroną praw ojców. Jest więc propozycja, aby Komisja ponownie wysłuchała ojców i abyśmy zapisali gdzieś w planie pracy takie posiedzenie.

Przewodniczący poseł Ryszard Kalisz (Lewica):

Czy jest sprzeciw wobec propozycji pana przewodniczącego Wilka? Nie ma sprzeciwu. Umieszczamy więc ten temat, zobowiązując jednocześnie pana posła Wilka do współpracy z sekretariatem w odpowiednim sformułowaniu tego tematu.

Czy po uzupełnieniu planu pracy o punkt zaproponowany przez posła Wilka są inne uwagi do projektu planu pracy Komisji na pierwsze półrocze? Nie ma uwag.

Nie mamy w tej chwili kworum, więc przegłosujemy projekt za chwilę.

Przechodzimy do drugiego punktu – powołania podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów. Czy są uwagi do propozycji powołania podkomisji? Wiem, że ze strony rządu była sugestia, aby projekt rozpatrywać dzisiaj, ale ze strony posłów PiS mam informację, że chcą rozpatrywać projekt w podkomisji, stąd proszę rząd o uszanowanie tej decyzji, aby w spokoju popracować nad każdym przepisem. Zgodnie z tradycją byłoby to 7 osób. Proszę o zgłaszanie kandydatów.

Poseł Wojciech Wilk (PO):

Z Platformy Obywatelskiej byłiby to posłowie: Andrzej Czuma, Witold Pahl i ja.

Poseł Zbigniew Girzyński (PiS):

Z klubu PiS będę ja i pan poseł Arkadiusz Mularczyk, który jest chory, ale zgodził się na zgłoszenie go do podkomisji.

Przewodniczący poseł Ryszard Kalisz (Lewica):

Z PSL mamy jedną osobę, czyli pana posła Olasa. Z Lewicy byłby pan poseł Rydzoń.

Odczytam proponowany skład podkomisji: poseł Andrzej Czuma, poseł Witold Pahl, poseł Wojciech Wilk, poseł Zbigniew Girzyński, poseł Arkadiusz Mularczyk, poseł Stanisław Olas, poseł Stanisław Rydzoń.

Mamy kworum. Głosujemy więc nad planem pracy Komisji. Kto jest za przyjęciem planu pracy Komisji od 1 lutego do 31 lipca 2010 r. wraz z przyjętym uzupełnieniem pana posła Wilka? 10 posłów za. Kto jest przeciw? Nie widzę sprzeciwu. Kto się wstrzymał? Nie widzę zgłoszeń.

Teraz drugie głosowanie. Kto jest za powołaniem podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów w składzie: poseł Andrzej Czuma, poseł Witold Pahl, poseł Wojciech Wilk, poseł Zbigniew Girzyński, poseł Arkadiusz Mularczyk, poseł Stanisław Olas, poseł Stanisław Rydzoń? 11 posłów za. Kto jest przeciw? Nie widzę sprzeciwu. Kto się wstrzymał? Nie widzę zgłoszeń.

Zarządzam trzyminutową przerwę w celu ukonstytuowania się podkomisji.

[Po przerwie]

Przewodniczący poseł Ryszard Kalisz (Lewica):

Wznawiam obrady. Informuję, że przewodniczącym podkomisji do rozpatrzenia projektu z druku nr 2625 został poseł Wojciech Wilk, a zastępcą poseł Zbigniew Girzyński.

Przystępujemy do kontynuacji rozpatrzenia sprawozdania podkomisji nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o Służbie Więziennej z druku nr 2062. Na czym skończyliśmy?

Legislator Sławomir Osuch:

Na art. 38. Powinniśmy rozpocząć od art. 39.

Przewodniczący poseł Ryszard Kalisz (Lewica):

Przypominam, że kiedy pytam państwa posłów, czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia artykułu, jest to czas, kiedy uwagi mogą zgłaszać także nasi goście, a także czas na zaprezentowanie stanowiska rządu, gdyby była taka potrzeba.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 39? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 39 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 40? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 40 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 41? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 41 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 42? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 42 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 43? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 43 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 44?

**Członek Zarządu Głównego NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa
Paweł Altwasser:**

Nasz związek postuluje dokonanie zmiany w art. 44 ust. 3. Chodzi o zastąpienie wymogu posiadania tytułu licencjata na stanowisku chorążego wykształceniem średnim. Tę prośbę uzasadniamy przede wszystkim tym, że o przydatności funkcjonariusza na danym stanowisku nie świadczy tylko posiadane wykształcenie, ale także staż w służbie. Wielu doświadczonych funkcjonariuszy pracujących na oddziałach mieszkalnych w tej chwili posiada wykształcenie średnie. Jest to wymóg przyjęcia do Służby Więziennej. Kończą oni karierę na stopniu starszego sierżanta sztabowego, bez możliwości awansu do korpusu chorążych. Naszym zdaniem umożliwienie takiego awansu, po ukończeniu szkoły chorążych i złożeniu egzaminu na stopień chorążego spowoduje, że wielu doświadczonych funkcjonariuszy zechce zostać w tej służbie.

Jeśli państwo posłowie pochylił się nad naszą ustawą, dostrzegą, że największy skok finansowy, jeśli chodzi o stopnie służbowe, nie jest pomiędzy stopniami służbowymi w poszczególnych korpusach, lecz przy przejściu z korpusu do korpusu. Funkcjonariusze pozostaną dłużej w służbie. Byłby to też wielki zysk dla państwa, bo oznacza to potanieenie służby więziennej.

Nie jest to może tak ważne, ale dla nas jest, że w innych służbach mundurowych nie ma wymogu posiadania wyższego wykształcenia zawodowego, aby awansować do korpusu chorążych, a w policji do korpusu aspirantów. Stąd nasza prośba do wysokiej Komisji o uwzględnienie tej zmiany.

Przewodniczący poseł Ryszard Kalisz (Lewica):

Proszę o stanowisko rządu.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Stanisław Chmielewski:

Rozumiem stanowisko, które przedstawiają przedstawiciele związków zawodowych Służby Więziennej, ale chcę zwrócić uwagę na dwie sprawy. Po pierwsze, treść art. 44 jest w tej chwili zbudowana w sposób logiczny. Uwzględniając ten wniosek, zachwilibyśmy logikę tego przepisu i zrównalibyśmy wymagania stawiane na stanowisko podoficerskie i stanowisko chorążego. Po drugie, rozważając ten temat i uwzględniając w trakcie prac nad pierwotnym projektem, pojawił się zapis ust. 2 w art. 38 projektu, który mówi, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach jest możliwość rozpatrzenia wniosku właściwego przełożonego, aby nadać funkcjonariuszowi stopień młodszego chorążego bez spełnienia wymagań w zakresie wykształcenia.

Przy takim elastycznym podejściu do tego wymogu przy wieloletniej służbie jesteśmy w stanie rozwiązać problemy, które byłyby z tym związane.

Wnoszę o nieuwzględnienie tej propozycji.

Przewodniczący poseł Ryszard Kalisz (Lewica):

Czy w tej sprawie ktoś chciałby się jeszcze wypowiedzieć?

Poseł Andrzej Jaworski (PiS):

Przychyliłbym się jednak do stanowiska związków zawodowych z tego względu, że druga część zapisu mówi o ukończeniu szkolenia do danej kategorii. W związku z tym myślę, że to nie zachwiałoby – jak mówił pan minister – gradacji. Szkolenie jest zupełnie inne.

Przejmuję wniosek związku zawodowego.

Przewodniczący poseł Ryszard Kalisz (Lewica):

Proszę o uzgodnienie treści ust. 3 przed głosowaniem, aby pan poseł mógł podpisać poprawkę.

Poprawka brzmiałaby: „Na stanowiskach chorążych wymaga się posiadania wykształcenia średniego, ukończenia szkolenia zawodowego zakończonego złożeniem egzaminu na pierwszy stopień chorążego oraz ukończenia szkolenia specjalistycznego.”.

Proszę, aby Biuro Legislacyjne przygotowało z panem posłem poprawkę na piśmie. Państwo posłowie podpiszą poprawkę.

Czy mają państwo jasność co do propozycji tego przepisu? Nie słyszę uwag. Kto jest za przyjęciem poprawki pana posła Jaworskiego? 2 posłów. Kto jest przeciwny? 10 posłów. Kto się wstrzymał? 1 poseł. Wniosek nie przeszedł.

Czy są inne uwagi do art. 44? Nie ma. Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 44? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 44 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 45? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 45 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 46? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 46 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 47?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Mamy uwagę do art. 47 ust. 1. Uważamy, że błędem jest mianowanie nowoprzyjętego funkcjonariusza na stanowisko oficerskie lub chorążego tylko na podstawie posiadanego wykształcenia. Naszym zdaniem, funkcjonariusze powinni rozpoczynać służbę na stanowiskach podoficerskich i dopiero po uzyskaniu kwalifikacji zawodowych oraz stażu służby oraz ukończeniu odpowiedniej szkoły powinni być mianowani na stanowisko oficerskie lub chorążego.

Mianowanie na starcie funkcjonariuszy na stanowiska oficerskie lub chorążych bardzo podraża funkcjonowanie naszej formacji i blokuje mianowanie na takie stanowiska już zatrudnionych funkcjonariuszy, którzy zyskali wyższe wykształcenie w służbie. Jeśli nowoprzyjęci będą mianowani na stanowiska oficerskie lub chorążych, to co będzie z tymi, którzy ukończyli w trakcie służby studia zawodowe? Nie będą praktycznie mianowani na stanowiska oficerskie lub chorążych. Powstanie dualizm, gdyż to, czy będziemy mianowani na stanowiska oficerskie, chorążych czy podoficerskie nie będzie zależało od faktu posiadania odpowiedniego wykształcenia, lecz od tego, kiedy to wykształcenie uzyskaliśmy – przed przystąpieniem do Służby Więziennej czy potem.

Uważamy, że art. 48 ust. 1 umożliwia, na zasadach szczególnych, przyjęcie do służby na stanowisko oficerskie lub chorążego bez posiadania stażu służby. Rzeczywiście, jeśli chodzi np. o lekarzy, będzie się przyjmować na stanowiska oficerskie, bo nie będzie się wymagać od nich stażu. Mają odpowiednie wykształcenie, podobnie jak np. radca prawny lub główny księgowy z uprawnieniami.

Naszym zdaniem, taka formuła będzie przeciwdziałać zachowaniom związanym z nepotyzmem, bo przyjmowanie tzw. ludzi z ulicy na intratniejsze stanowiska z wyższym uposażeniem może powodować, że przy podejmowaniu decyzji o przyjmowaniu na te stanowiska będą pomijani funkcjonariusze posiadający odpowiednie kwalifikacje i wykształcenie, a będący już członkami naszej formacji.

Przewodniczący poseł Ryszard Kalisz (Lewica):

Proszę o stanowisko rządu.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Nie chcę polemizować z tym wystąpieniem, bo każdy z nas, jak się zorientowałem w trakcie spotkań ze związkami zawodowymi, ma swoje racje. Moje sprowadzają się do tego, że chcemy w sposób jednolity i jasny, zgodnie z ustawą, kształtować przyszłą służbę więzienną. Chcąc pozyskiwać młodych ludzi, którzy w tej chwili kształcą się i uzyskują tytuły licencjata lub kończą studia magisterskie, trudno będzie to uczynić w momencie, gdy moglibyśmy im zaproponować tylko stanowisko podoficerskie.

Nie można używać argumentów, wskazując na art. 48 ust. 1 w kontekście art. 47. ust. 1 i 2, to w art. 48 są wyjątkowe sytuacje, nie mogą stawać się praktyką. Chcę to podkreślić.

W projekcie ustawy w sposób logiczny zbudowano podstawy nowej Służby Więziennej i proszę tak na to patrzeć. Każde wyłamanie spowoduje naruszenie tego logicznego systemu, który ma być podstawą dobrej Służby Więziennej.

Posel Stanisław Olas (PSL):

Chcę przypomnieć, że w art. 44 ust. 2 zawarte są warunki, jakie musi spełnić kandydat na oficera. Przyjęliśmy już art. 44. Dlaczego więc mamy dokonywać zmian w art. 47? Uważam, że zapis art. 47 jest dobry. Nie chodzi tylko o uzasadnienie, że potrzeba nam wykształconych młodych ludzi, ale też ze względu na przyjęty już art. 44.

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Art. 44 mówi o stopniu, a to zupełnie coś innego. Nie ma to nic wspólnego ze stanowiskiem oficerskim. Zgodnie z tą ustawą, przyjmowani do służby zaczynają od stopnia szeregowego, natomiast ten szeregowy, zgodnie z posiadanym wykształceniem, może być przyjęty na stanowisko podoficerskie, czyli referenta, albo na stanowisko chorążego, czyli instruktora, bądź na stanowisko oficerskie, czyli inspektora. To zupełnie dwie inne sprawy. Proszę rozróżnić te dwie kwestie. Stopień uzyskuje się dopiero po złożeniu egzaminu na stopień podoficerski, oficerski lub chorążego. Stanowisko otrzymuje się przy przyjmowaniu do służby.

Warto podkreślić, że w tej chwili w Służbie Więziennej jest 8 tysięcy funkcjonariuszy z wykształceniem wyższym zawodowym w stopniu młodszego chorążego, którzy nie pełnią służby na stanowiskach chorążych, lecz na stanowiskach podoficerskich. Liczyliśmy, że teraz w służbie więziennej ok. 50% zatrudnionych funkcjonariuszy ma wykształcenie wyższe lub zawodowe, a więc połowa funkcjonariuszy ma już takie kwalifikacje, aby uzyskać zgodnie z ustawą stanowisko oficerskie lub chorążego. Podkreślam to, bo będzie duże rozgoryczenie wśród tych funkcjonariuszy, że nowo przyjmowany otrzyma stanowisko instruktorskie, a funkcjonariusz posiadający takie samo wykształcenie będzie nadal pracować na stanowisku podoficerskim. Stąd nasz wniosek, aby dalej nie tkwić w takim dziwnym stanie.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Musimy pamiętać o tym, że wymóg Służby Więziennej na dziś to również kształcenie się. 45% funkcjonariuszy służby więziennej posiada teraz wyższe wykształcenie. Jesteśmy w przededniu działań, które mają sprawić, aby ta służba w sposób efektywny i skuteczny mogła działać. Jestem przekonany o tym, że wszyscy piastujący stanowiska kierownicze w służbie więziennej będą szukać ludzi do pracy na stanowiskach oficerskich i w stopniach oficerskich spośród tych, którzy już są w tej służbie, ponieważ nie mamy budżetowych możliwości pozyskiwania nowych etatów. Musimy szukać możliwości wewnętrznych, racjonalizując naszą służbę. Jest to więc tylko przepis na przyszłość.

Przewodniczący poseł Ryszard Kalisz (Lewica):

Czy ktoś z posłów chce przejąć propozycję związku zawodowego?

Posel Andrzej Jaworski (PiS):

Chciałbym jeszcze dopytać. Analizując art. 47 w stosunku do art. 44 ust. 2, widać, że art. 47 powoduje niestosowanie art. 44 ust. 2 w stosunku do funkcjonariuszy nowoprzyjętych. Przyjęcie w ustawie tych dwóch artykułów powoduje swoistą niesprawiedliwość społeczną w tym zakresie.

Proponuję poprawkę do art. 47 ust. 1, aby po słowie „wykształcenia” postawić kropkę i wykreślić pozostałą część zdania. Zapis brzmiałby: „Funkcjonariusza przyjętego do służby mianuje się na pierwsze stanowisko oficerskie, chorążego lub podoficerskie, jeżeli spełnia wymogi w zakresie wykształcenia.”. O zakresie wykształcenia mówi art. 44 ust. 2.

Przewodniczący poseł Ryszard Kalisz (Lewica):

Pan poseł proponuje wykreślić słowa „przed uzyskaniem określonych kwalifikacji zawodowych oraz stażu służby”. Przechodzimy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem poprawki pana posła Jaworskiego? 3 osoby. Kto jest przeciw? 10 osób. Kto się wstrzymał? 1 poseł. Stwierdzam, że wniosek pana posła Jaworskiego nie został przyjęty.

Czy są inne uwagi do art. 47? Nie ma. Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 47? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 47 przyjęliśmy w brzmieniu zaproponowanym przez podkomisję.

Przekazuję przewodnictwo obrad panu posłowi Wilkowi.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 48?

Legislator Grzegorz Kozubski:

Mamy drobną poprawkę legislacyjną. W ust. 1 zamiast wyrazów „przy spełnieniu wymagań w zakresie wykształcenia” zapisać „jeżeli spełnia on wymagania w zakresie wykształcenia”. Lepiej to będzie brzmieć, naszym zdaniem.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Panie ministrze, nie ma tu chyba przeciwwskazań?

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

To poprawka legislacyjna. Nie sprzeciwiamy się jej wprowadzeniu.

Legislator Grzegorz Kozubski:

W ust. 2 proponujemy także zmianę redakcyjną. Proponujemy, aby ust. 2 brzmiał: „Dyrektor Generalny może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek właściwego przełożonego, nadać stopień młodszego chorążego Służby Więziennej funkcjonariuszowi, który nie spełnia wymagań w zakresie wykształcenia.” Merytorycznie nic się nie zmienia.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy są do tego uwagi?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Chciałbym tylko zapytać pana ministra, czy przyjęty przepis art. 47 dotyczy tylko nowo przyjmowanych funkcjonariuszy, czyli funkcjonariusze, którzy są w służbie, mimo że posiadają stosowne wykształcenie, będą pracować na stanowiskach podoficerskich?

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Nie wycofuję się z tego, co powiedziałem. Myślę, że jest pan na tyle zorientowany po naszych rozmowach podczas 2 tygodni, gdy wypracowywaliśmy nasze stanowisko, iż pierwszym naszym najbliższym celem, jeśli chodzi o przyszłość służby, jest ocena obecnych funkcjonariuszy, ich wykształcenia, kwalifikacji itd., wykorzystanie tego potencjału m.in. poprzez tworzenie nowych warunków, jak np. stworzenie drugiej szkoły oficerskiej. To jest odpowiedź na pana pytanie. Kiedy zostanie wykorzystany potencjał wewnętrzny, będziemy myśleć o kolejnych działaniach. Automatyzm jest zawsze niedobry.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Przypominam, że jesteśmy przy art. 48. Zgłoszone przez Biuro Legislacyjne poprawki nie wymagają głosowania. Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 48? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 48 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 49? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 49 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 50? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 50 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 51? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 51 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 52?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Związek zawodowy postuluje, aby ujednoczyć okresy awansowe w ust. 2. Prosimy o odejście od dziwnych zapisów, gdzie w korpusie podoficerów tylko jeden stopień sierżanta sztabowego wymaga trzyletniego okresu oczekiwania na stopień, a w korpusie oficerów tylko stopień podporucznika wymaga trzyletniego okresu, a nie, jak pozostałe, czteroletniego. Prosimy o ujednoczenie w każdym korpusie okresu oczekiwania na awans, czyli w korpusie szeregowych – 1 rok, w korpusie podoficerów – 2 lata, w korpusie chorążych – 3 lata i w korpusie oficerów – 4 lata. Nie rozumiemy uzasadnienia takiego zróżnicowania. Dlaczego akurat stopnie sierżanta sztabowego i podporucznika są inaczej traktowane niż pozostałe stopnie w danym korpusie?

Starszy specjalista w Departamencie Legislacyjno-Prawnym Ministerstwa Sprawiedliwości Zbigniew Białek:

Na wcześniejszych etapach prac legislacyjnych rząd dokonał obniżenia wymogu posiadania odpowiedniej wysługi lat na poszczególnych stopniach, zgodnie z sugestią związków zawodowych. W stosunku do obecnie obowiązującej ustawy o Służbie Więziennej jest to zdecydowane skrócenie okresów wymaganej wysługi w danym stopniu. Dodatkowa zmiana postulowana w tej chwili przez związek zawodowy powoduje skutki finansowe.

Nie można przyjąć założenia, że skrócenie o jeden rok wymagań w stopniu starszego sierżanta sztabowego jest równoznaczne z wydłużeniem tego okresu w stopniu podporucznika, ponieważ obejmuje to inną grupę osób uprawnionych do posiadania tego stopnia. Starszych sierżantów sztabowych może być w służbie kilkanaście tysięcy, podczas gdy stopień podporucznika obejmuje dużo mniejszą grupę. Nie można stwierdzić, że zrównanie okresów w korpusach nie spowoduje żadnych skutków finansowych. Związek zawodowy do tej pory nie przedstawił wyliczeń wskazujących, iż to nie spowoduje skutków budżetowych.

Można by zgodzić się ze związkiem zawodowym w tej chwili, gdyby na wcześniejszych etapach uzgodnień nie ustalono, że skracamy okresy wysługi o określoną liczbę lat i zrobiono to dla każdego stopnia. W każdej ze służb mundurowych są takie odstępstwa, w żadnej służbie nie jest tak, że w każdym korpusie jest równa liczba lat oczekiwania na dany stopień. Nie ma więc także tu uzasadnienia dla przyjęcia propozycji związku zawodowego. Trudno przyjąć także argument związku, że skrócenie okresu oczekiwania na stopień starszego sierżanta sztabowego spowoduje, że funkcjonariusze będą dłużej pracować w służbie.

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Prosiłbym bardzo, aby pan posługiwał się dokładnymi danymi. Nie ma w służbie więziennej kilkunastu tysięcy sierżantów. Jest 8 tysięcy młodszych chorążych, czyli potencjalnych podporuczników, a w tej chwili szkoła oficerska wypuści ok. tysiąca osób, więc mamy już na pewno tysiąc podporuczników. Starszych sierżantów jest 2-2,5 tysiąca w korpusie.

Jeśli chodzi o porównanie z innymi formacjami mundurowymi, to u nas okresy oczekiwania na awans są znacznie dłuższe niż w Policji i Straży Granicznej. Zsumowanie tych okresów, aby uzyskać stopień starszego sierżanta, a jest to 17 lat, oznacza najdłuższy okres awansowy wśród służb mundurowych.

W stosunku do naszej starej ustawy jest to krok wprzód, ale jeśli chodzi o możliwości awansu pozostajemy daleko w tyle za innymi służbami.

Poseł Stanisław Olas (PSL):

Chcę zwrócić uwagę na art. 51 ust. 2 i art. 52 ust. 1. Jeżeli w art. 51 ust. 2 napisano, że stopnie, o których tu mowa, nadaje się z dniem złożenia egzaminu, to w ust. 1 w art. 52 niepotrzebne jest stwierdzenie, że nadanie stopnia odbywa się na wniosek złożonego. Takiego wniosku nie potrzeba, jeżeli członek korpusu złoży egzamin. Należy albo pominąć ust. 2 w art. 51, albo wykreślić ostatnie zdanie w ust. 1 w art. 52.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Rozumiem głos pana posła jako odmienne spojrzenie na technikę legislacyjną. Jak słyse, merytorycznej kwestii pan poseł nie porusza. Myślę, że logika tych przepisów, także w zakresie okresów awansowych, powoduje, że przy tych stopniach, z którą to wizją nie muszę się zgadzać, bo według mnie nie musi ona wcale opierać się na stopniach, bardziej na stażu, nie powinniśmy burzyć struktury. Co przyniesie przyszłość, zobaczymy.

Poseł Andrzej Jaworski (PiS):

Mam pytanie do pana ministra. Jest tu sformułowanie „nie może nastąpić wcześniej niż po”. Prosiłabym, aby pan minister się zastanowił, czy skrócenie tego o rok jest takim dużym odstępstwem. Być może będzie to kompromis, który pozwoli bezpośrednio przełożonym bardziej elastycznie patrzeć na te sprawy.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Myszę, że ta elastyczność i tak jest w pewnym sensie możliwa. Jak powiedział pan płk Białek, jesteśmy w takiej sytuacji, że mamy ograniczone środki budżetowe. W mojej ocenie, jeszcze przez najbliższe 2 lata. To implikuje sytuację, także w związku z takim, a nie innym układem.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Mam pytanie do pana posła Olasa, czy pana głos traktować jako poprawkę, czy była to uwaga w dyskusji?

Poseł Stanisław Olas (PSL):

To był głos w dyskusji.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy ktoś przejmuje propozycję poprawki związków zawodowych? Nie słyszę zgłoszeń. Czy są inne uwagi do art. 52? Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 52? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 52 przyjęliśmy w wersji zaproponowanej przez podkomisję.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 53? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 53 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 54? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 54 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 55? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 55 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 56? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 56 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 57? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 57 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 58?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Z uwagi na dualizm panujący w służbie, jeśli chodzi o dodatek za wysługę lat – bo jest on liczony różnie, w zależności od tego, kto kiedy został przyjęty do służby i jest on liczony albo tylko za lata służby, albo za cały okres zatrudnienia, także poza służbą – proponujemy w art. 58 ust. 2 określić, że do wysługi lat w Służbie Więziennej zaliczane są na zasadach analogicznych okresy, jak przy nagrodzie jubileuszowej, jak w art. 208 projektu ustawy.

W tej chwili w zależności od tego, czy dotyczy to dodatku za wysługę lat, czy nagrody jubileuszowej, czy też wysługi koniecznej do nabycia uprawnień emerytalnych, mamy liczone różne okresy.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Przy całym zrozumieniu również dla tego problemu, bo też jestem za jednolitością i uproszczeniem, tu wychodzi specyfika tej służby. Uproszczenie nie zawsze wiąże się z tym, że te dodatki należy podwyższać, bo tak rozumiem ten wniosek. Chciałbym podnieść tu dwa elementy. Jednym jest ograniczenie finansowe, o którym mówiłem. Po drugie, chcemy stworzyć Służbę Więzienną, która niekoniecznie musi być identyczna z innymi służbami mundurowymi. Inaczej mielibyśmy sytuację, w której, mówiąc w przenośni, nieważne byłoby, czy jest się policjantem czy strażnikiem, czy też żołnierzem. Są to wszystko służby państwowe, ale każda z nich ma swoją specyfikę.

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Doprecyzuję tylko, że w tej chwili do wysługi lat zalicza się tylko lata służby oraz okresy zasadniczej służby wojskowej w rozumieniu przepisów działu 3 ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP oraz okresy zatrudnienia w jednostkach organizacyjnych w pełnym wymiarze. Dotyczy to tylko służby więziennej i służby wojskowej. Chodzi nam o włączenie okresów, jak w art. 208. Tak jest praktycznie we wszystkich instytucjach w tym kraju. Zapewne państwo posłowie czy urzędnicy mają w ten sposób liczony dodatek za staż służby, jak mówi art. 208 dotyczący nagrody jubileuszowej. Wlicza się tu wszystkie okresy służby i pracy wykonywanej w wymiarze niemniejszym niż połowa

pełnego wymiaru czasu i inne okresy, jeśli z mocy innych przepisów podlegają zaliczeniu do okresu pracy oraz okres studiów w szkole wyższej przewidziany programem nauczania w łącznym wymiarze nie większym niż 5 lat pod warunkiem uzyskania dyplomu ukończenia.

Taka jest nasza propozycja. Nie chodzi nam o podwyższanie, ale o zaliczenie tego wszystkim funkcjonariuszom, bo część ma tak zaliczane, a część przyjęta później już tak nie ma.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Nie chcę mówić, że czegoś tu nie rozumiem, ale wydaje mi się, że tak do końca nie jest. Mamy tu dodatek za wysługę lat, a więc dodatek za zatrudnienie. Każdy funkcjonariusz ma jeszcze dodatek za stopień i na tę specyfikę chcę zwrócić uwagę. Art. 208 dotyczy nagrody jubileuszowej. Nie mieszajmy tych dwóch pojęć. Nagroda jubileuszowa i dodatek stażowy to różne sprawy.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy ktoś z państwa posłów zechce przejąć poprawkę związków zawodowych. Nie słyszę zgłoszeń. Czy są inne uwagi do art. 58? Nie ma. Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 58? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 58 przyjęliśmy w brzmieniu zaproponowanym przez podkomisję.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 59? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 59 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 60? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 60 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 61? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 61 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 62? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 62 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 63? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 63 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 64?

Poseł Witold Pahl (PO):

Mam dwie poprawki. Wnoszę, aby brzmienie art. 64 ust. 1 było następujące: „Dyrektora generalnego powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Sprawiedliwości.”

Jednocześnie proponuję, aby do art. 2 dodać nowe ustępy 3-6 w brzmieniu: „3. Organem doradczym Ministra Sprawiedliwości w zakresie zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, jest Rada Polityki Penitencjarnej.

4. W skład Rady Polityki Penitencjarnej wchodzi przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości, Służby Więziennej, nauki oraz organizacji pozarządowych. Członków Rady Polityki Penitencjarnej powołuje na czteroletnią kadencję i odwołuje Minister Sprawiedliwości.

5. Do zadań Rady Polityki Penitencjarnej należy w szczególności:

1) inicjowanie nowych kierunków oddziaływań penitencjarnych,

2) dokonywanie oceny bieżącej polityki penitencjarnej,

3) inicjowanie, przeprowadzanie i wspieranie badań naukowych dotyczących zadań Służby Więziennej,

4) inicjowanie i wspieranie przedsięwzięć służących poprawie bezpieczeństwa funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej oraz osób, o których mowa w ust. 2 pkt 3,

5) przedstawianie opinii w sprawach przekazanych przez Ministra Sprawiedliwości, związanych z jego kompetencjami określonymi w niniejszej ustawie.

6. Minister Sprawiedliwości określi w drodze zarządzenia regulamin organizacyjny Rady Polityki Penitencjarnej.”

Te dwie poprawki wiążą się ze sobą systemowo. Podstawą do wystąpienia z takimi propozycjami jest przede wszystkim konieczność podparcia służby penitencjarnej dorobkiem naukowym. Do tej pory często zapraszano okazjonalnie ekspertów, koniunktural-

nie określano pewne koncepcje rozwoju służby penitencjarnej, a widać bardzo wyraźnie, że aby nadażyć za wyzwaniami cywilizacyjnymi, aby opracować koncepcję rozwoju tej służby w Polsce, potrzebna jest ścisła współpraca z organizacjami pozarządowymi oraz instytucjami naukowymi, aby minister mógł w sposób ciągły mieć możliwość kształtowania polityki penitencjarnej oraz zmian w strukturze organizacyjnej, aby odpowiadało to obowiązkom Polski wynikającym z konwencji międzynarodowych, z Traktatu Lizbońskiego, orzecznictwa Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości czy Trybunału Konstytucyjnego. Jest tu element ciągłości, aby zmiany kierownictwa w resorcie sprawiedliwości nie powodowały powstania przestrzeni, która spowoduje, że będziemy opóźnieni w realizacji obowiązków implementacji prawa międzynarodowego.

Z drugiej strony jest to element nadzoru cywilnego. Większa transparentność funkcjonowania służby, wspólne tworzenie zasad, przejrzystość działania służby penitencjarnej. W konsekwencji, odwołując się do propozycji brzmienia art. 64 ust. 1, nie ma tu zapisu dotyczącego powoływania dyrektora generalnego spośród oficerów Służby Więziennej. Istnieje więc możliwość powoływania dyrektora generalnego spośród cywili, osób niebędących oficerami. Taką formułę mamy chociażby w Ministerstwie Obrony Narodowej. Mamy tu elementy cywilnej ochrony plus bardzo mocnego naukowego podbudowania przy udziale organizacji pozarządowych dla większej transparentności. To leży u podstaw złożonych poprawek.

Wnoszę o przyjęcie poprawek przez Komisję.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Proszę o opinię pana ministra.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Dyskusja nad kształtem więziennictwa trwa. Jej efektem był pierwotny projekt ustawy przedłożony przez rząd Sejmowi, jednak życie jest bogatsze od teorii. Oceniając sytuację w polskim więziennictwie, a było to podstawą tego, co wczoraj przedstawiło Ministerstwo Sprawiedliwości na konferencji, jako zapowiedź zmian, które wejdą w życie zapewne w maju br., więc stąd już dziś prosba do państwa posłów, do Senatu i pana prezydenta, aby udało nam się uchwalić tę ustawę przed majem, stwierdzono, że należy zaproponować te dwie poprawki. Nie ukrywam, że zwróciłem się do pana posła Pahlę, jako przewodniczącego podkomisji, który, podobnie jak inni członkowie podkomisji, bardzo dokładnie poznał sytuację służby więziennej, pracując nad tym projektem, o zgłoszenie tych poprawek. Zgłoszenie autopoprawki nie jest już możliwe, a bardzo nam zależy na tym, aby ten element w ustawie się znalazł. Uważamy, że jest on do przyjęcia w tym trybie, ponieważ materia art. 2 i 64 była objęta przedmiotem nowelizacji, nie naruszono więc procedury legislacyjnej.

Prośba ta jest złożona nie tylko w moim imieniu, ale także ministra Kwiatkowskiego, który podczas pracy w Ministerstwie Sprawiedliwości poświęcił wiele czasu na to, aby opracować tę ustawę i projekt modernizacji służby więziennej. Merytoryczne kwestie zostały przedstawione przez pana posła, więc nie będę ich powtarzać.

W historii polskiego więziennictwa był już cywilny dyrektor generalny Służby Więziennej. Myślę, że ponowne stworzenie takiej możliwości jest dobrym rozwiązaniem. Ucywilnienie tej służby następuje, mamy stosunkowo dużo funkcjonariuszy, którzy nie są już dziś oficerami.

Posel Barbara Bartuś (PiS):

Zgłaszana poprawka jest dość obszerna. Czy moglibyśmy otrzymać ją na piśmie?

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Oczywiście. Za chwilę zostanie powielona i rozdana.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Chcę jeszcze przeprosić, że wracamy do art. 2, ale jest to konsekwencja w celu zachowania logiki w działaniu, w przygotowaniu i wprowadzaniu tej reformy. Uznaliśmy, że Rada Polityki Penitencjarnej jest na tyle ważnym elementem, że mimo, iż praca nad art. 2 jest już za nami, kieruję do państwa serdeczną prośbę o przeprowadzenie dyskusji

na ten temat i reasumpcję głosowania nad art. 2. Przepraszam za to zamieszanie i z góry dziękuję za rozpatrzenie poprawki.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy są innej uwagi do proponowanej poprawki?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Jesteśmy zaskoczeni taką zmianą art. 64. Prace nad wprowadzeniem cywilnego nadzoru nad służbą były prowadzone 2 lata temu i zakończyły się takim zapisem, jaki jest. Traktujemy to jako swoiste wotum nieufności w stosunku do kadry oficerskiej Służby Więziennej. Mamy złe wspomnienia z okresu kierownictwa cywilnego. Pamiętamy, że pierwszym cywilnym dyrektorem generalnym był pan dyrektor Soroko. Okres jego kierownictwa zakończył się falą buntów w więziennictwie. Następnie był dyrektor Paweł Moczydłowski, który także długo nie wytrzymał i dość szybko zdecydował się na przejście na stanowisko oficerskie.

Nasze dotychczasowe doświadczenia wskazują, że spośród oficerów Służby Więziennej można wybrać znakomitego dyrektora generalnego Służby Więziennej, na co wskazuje dotychczasowa historia dyrektorów SW.

Bardzo podoba nam się Rada Polityki Penitencjarnej. Jest to właśnie nadzór cywilny nad służbą. Tu nie wnosimy uwag. Nie widzimy jednak zakresu działania Rady, była mowa, że będzie zajmować się m.in. sprawami funkcjonariuszy, ich bezpieczeństwem itd.

Składamy propozycję, aby w Radzie Polityki Penitencjarnej zasiadał także przedstawiciel związków zawodowych ze względu na zakres działania Rady.

Poseł Andrzej Jaworski (PiS):

Czy dobrze zrozumiałem, że poprawki, które zgłosił poseł Pahl, przygotowało ministerstwo, że jest to przez nie akceptowane.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Mają one pełne poparcie ministerstwa.

Poseł Andrzej Jaworski (PiS):

Nawiązując do wcześniejszych wypowiedzi pana ministra, przygotowywana jest nowa koncepcja Służby Więziennej. Wcześniejsze artykuły bardzo uprościły sposób zostania oficerem tej służby. Mam więc pytanie, dlaczego ministerstwo w chwili, gdy została tak uproszczona procedura zostania oficerem Służby Więziennej dla osób posiadających wykształcenie wyższe, chce iść jeszcze dalej i w tej specjalistycznej służbie, która miała powstać na mocy tej nowej ustawy, stworzyć możliwość, aby dyrektorem generalnym nie musiał być oficer SW? Przecież gdyby była taka potrzeba, zostanie oficerem jest właściwie bezproblemowe.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Zostanie oficerem Służby Więziennej nie jest bezproblemowe. Konieczne jest wiele lat służby i wiele egzaminów. To dobrze, że chcąc być oficerem, trzeba poświęcić wiele lat na swój rozwój.

Odpowiadając na pytanie pana posła, można się zastanawiać, czy stworzenie możliwości, aby dyrektorem generalnym SW został cywil lub oficer, jest zamachem na oficerów. Nie jest tak, nikt nie przekreśla szansy na zostanie dyrektorem generalnym przez oficera. Po drodze do tego stanowiska jest jeszcze wiele stanowisk w kadrze kierowniczej SW, które także trzeba obsadzać. Nie jest to w żaden sposób załamanie logiki tej regulacji, wręcz podkreślenie tego, że Służba Więzienna, oprócz swojej specyfiki, jest także elementem cywilnego państwa. Dziękuję za akceptację i uwagi związków zawodowych.

Poseł Andrzej Jaworski (PiS):

Nieprzyjęcie mojej poprawki do art. 47 pokazuje, że funkcjonariusz przyjęty do Służby Więziennej na pierwsze stanowisko, nie musi spełniać określonych kwalifikacji, a stanowisko oficerskie to, jak rozumiem, jest już oficer SW.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

W Służbie Więziennej mamy funkcjonariuszy, którzy są na stanowiskach, jak też funkcjonariuszy zatrudnionych. Nawet ktoś, kto ma wyższe wykształcenie, rozpoczyna służbę na określonym stanowisku, ale bez stopnia. Dopiero po spełnieniu określonych wymagań może mu zostać nadany stopień.

Myślę, że nie jest dobrym rozwiązaniem – to moja opinia – iż wszyscy w SW dążą do tego, aby być funkcjonariuszami ze stopniem. Nie jest to konieczne, ale wiąże się z lepszą gratyfikacją. Mówiliśmy tu już o dodatku za stopień. Pamiętajmy o tym, że oprócz służby mundurowej jest też służba w sensie cywilnym. Te dwa piony muszą być równoważone. Zapewne w sensie liczbowym nie będą zrównoważone, bo mamy np. istotny dział w SW, jakim jest dział ochrony i tutaj bez pewnych rygorów żołnierskich z ochroną mogłoby być różnie. Nie chcę podawać przykładów, ale nie jest dobrze, jeżeli funkcjonariusz SW, oficer bardziej czuje się penitencjarystą niż członkiem pionu ochrony, a jednocześnie w pionie ochrony jest zatrudniony. Nie chcę wchodzić w szczegóły.

Apeluję więc do państwa posłów i przedstawicieli SW, że Służba Więzienna jest jedna, ale zadania w tej służbie mają różny charakter, czasami więcej jest elementów cywilnych, czasami elementów o charakterze wojskowym i tak to powinno się układać. W SW mamy niespełna 2 tysiące pracowników cywilnych, a pozostałe 26-27 tysięcy to funkcjonariusze mundurowi. Nie komentuję tego, chcę się temu przyjrzeć, chcę to zmieniać na dobre i oceniać wyłącznie przez pryzmat dobrej pracy.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy w sprawie art. 64 lub zaproponowanych poprawek ktoś chciałby jeszcze zabrać głos? Czy procedujemy dalej nad tymi poprawkami, czy też wrócimy do nich później?

Poseł Barbara Bartuś (PiS):

Byłoby lepiej, gdybyśmy wrócili do tego artykułu za chwilę.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dobrze. Każdy zapozna się z poprawkami i wtedy wrócimy do art. 64.

Przechodzimy zatem do art. 65. Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 65? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 65 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 66? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 66 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 67? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 67 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 68?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

W art. 68 ust. 4 wnosimy o skrócenie okresu pozostawiania funkcjonariusza w dyspozycji z okresu 12 miesięcy do 6 miesięcy. Jeżeli wprowadza się funkcję powołania na stanowisko, to uważamy, że odwołanie może nastąpić z istotnych przyczyn, ktoś się nie sprawdzi na stanowisku. Dlatego pozostawianie do dyspozycji przez kolejne 12 miesięcy odwołanego funkcjonariusza, zajmowania tego wysokiego stanowiska, kiedy jednocześnie na tym stanowisku zatrudniony jest inny funkcjonariusz, podraża służbę, generuje dodatkowe koszty dla budżetu państwa. Jeśli ktoś nie sprawdzi się na wyższym stanowisku kierowniczym, ma możliwość powrotu na stanowisko, z którego został powołany na kierownicze stanowisko. W sytuacji dotyczącej stanu zdrowia wydaje się, że 6 miesięcy wystarczy, aby zakończyć karierę, przechodząc na zaopatrzenie emerytalne lub rentowe.

Mamy już takie przykłady w służbie, że funkcjonariusze po 12 miesiącach wracają na eksponowane stanowiska służbowe, nawet w okręgach, w których ich działania spowodowały pewne wypadki nadzwyczajne, znane całemu społeczeństwu, które były powodem odejścia najwyższych urzędników państwowych, łącznie z ministrem sprawiedliwości Zbigniewem Cwiągalskim.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Pozostawię bez komentarza drugi argument w uzasadnieniu, ale bardzo spodobało mi się pierwsze zdanie uzasadnienia. Chcemy pracować efektywnie i w miarę gospodar-

nie. W związku z tym pozytywnie opiniujemy tę propozycję. Powstaje tylko kwestia, aby któryś z posłów przejął ten wniosek.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Słyszę, że pani poseł Iwona Arent przejmuje poprawkę. Pytanie ma jeszcze pan poseł Olas.

Poseł Stanisław Olas (PSL):

Jeżeli funkcjonariusz zachorował i pozostaje w stanie choroby, np. gruźlicy, to może być chyba w dyspozycji w dłuższym okresie niż 6 miesięcy. Dlatego byłbym za pozostawieniem okresu 12 miesięcy, jako okresu pozostawiania funkcjonariusza w dyspozycji.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Mamy więc dwa wnioski przeciwstawne. Podejmiemy decyzję w głosowaniu.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Dodam tylko, że przy całym szacunku dla pana posła, ten przepis nie dotyczy sytuacji chorobowych. Dotyczy on zdjęcia ze stanowiska wyższego lub niższego. Nie jest to sytuacja chorobowa.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję. Mamy więc poprawkę do art. 68 ust. 4 przejętą przez panią poseł Arent dotyczącą skrócenia okresu pozostawiania w dyspozycji funkcjonariusza z 12 do 6 miesięcy. Kto jest za przyjęciem tej poprawki? 10 posłów. Kto jest przeciw? Nikt. Kto się wstrzymał? 1 poseł. Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

Czy mają państwo inne uwagi do art. 68? Nie słyszę uwag. Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 68 wraz z poprawką? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 68 przyjęliśmy wraz z poprawką.

Powracamy do art. 64. Rozumiem, że wszyscy zapoznali się z poprawkami. Najpierw podaję pod głosowanie poprawkę do art. 64 ust. 1. Polega na wykreśleniu wyrazów „spśród oficerów Służby Więziennej”. Pozostaje następujące brzmienie ust. 1: „Dyrektora generalnego powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek Ministra Sprawiedliwości.” Kto jest za przyjęciem tej poprawki? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał?

8 głosami za, przy 3 przeciwnych i braku wstrzymujących się, poprawka została przyjęta.

Przechodzimy do poprawki do art. 2. Czy są uwagi do jej treści?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Przypominam, że prosiliśmy o rozważenie możliwości, aby w skład Rady Polityki Penitencjarnej wchodził przedstawiciel związku zawodowego ze względu na zakres zadań Rady, m.in. zapisanych w art. 2 w pkt 5: „inicjowanie i wspieranie przedsięwzięć służących poprawie bezpieczeństwa funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej oraz osób, o których mowa w ust. 2 pkt 3”. Uważamy, że udział w takich pracach przedstawiciela związków zawodowych byłby wskazany. Chodzi chociażby o informowanie pracowników o działaniach podejmowanych przez Radę Polityki Penitencjarnej.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Niestety, nie mogę poprzeć tego wniosku. Powiem wprost, związki mają swoje uprawnienia wynikające z ustaw związkowych. Działają one w ramach Służby Więziennej. Rada ma być powołana przez ministra jako jego organ doradczy. Związki będą robić to samo teraz i później, a wszystkie działania przedstawione jako zadania Rady Polityki Penitencjarnej, mogą być również przez związki podejmowane. Nie chciałbym osobiście, aby związki zawodowe stawały się czymś politycznym. Rada ma wpisaną politykę nawet w nazwie. Wolałbym rozmawiać ze związkami, jako organem, jako minister sprawiedliwości, a tym bardziej dyrektor generalny Służby Więziennej.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy ktoś z państwa posłów chce przejąć wniosek związków zawodowych dotyczący wejścia w skład Rady przedstawicieli związków zawodowych? Słyszę, że pani poseł przejmuje ten wniosek.

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Chcę doprecyzować, że miałyby to być w ramach miejsc przypadających Służbie Więziennej. Chodzi o to, aby jednym z przedstawicieli SW był członek związku zawodowego. Nie chcemy tworzyć dodatkowej instytucji reprezentowanej w Radzie.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Moim zdaniem, obecny zapis nie wyklucza tego, aby w ramach przedstawicieli SW byli przedstawiciele związku zawodowego. Minister w drodze zarządzenia określa regulamin organizacyjny, a więc nie wyklucza się tu takiego sformułowania, aby przedstawiciele związku byli w puli miejsc dla Służby Więziennej.

Poseł Iwona Arent (PiS):

Proponuję więc, aby zapisać: „W skład Rady Polityki Penitencjarnej wchodzi przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości, Służby Więziennej, w tym przynajmniej jeden przedstawiciel związku zawodowego” itd.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Uwagę ma jeszcze Biuro Legislacyjne.

Legislator Grzegorz Kozubski:

Chcemy jeszcze zwrócić uwagę na konieczność zapisania w tym przepisie, że ewentualnie przewiduje się zwrot kosztów przejazdu czy diety dla członków Rady. Gdyby miał to określić tylko minister w drodze zarządzenia, byłoby to niemożliwe. Zwykle rady opiniotawczo-doradcze mają określone jasno, że np. dostają coś za udział w pracach rady, zwrot kosztów lub diety. Należałoby się zastanowić nad bardziej rozbudowanym przepisem, gdybyśmy chcieli to uwzględnić.

Poseł Andrzej Jaworski (PiS):

Proponujemy, aby w poprawce ust. 6 zapisać jako ust. 7, a w nowym ust. 6 zapisać, że Rada będzie pracować społecznie.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Pierwsza poprawka dotyczyła wprowadzenia przedstawicieli związku zawodowego do puli przypadającej Służbie Więziennej. Przypominam, że wszystkie poprawki powinny być przedłożone na piśmie, podpisane i zgłoszone do Biura Legislacyjnego.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał?

3 głosy za poprawką, 8 przeciw, nikt się nie wstrzymał. Poprawka została odrzucona.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Chcę podkreślić, że Rada nie powstaje po to, aby uzyskiwać w niej dochody. Jej celem jest stworzenie możliwości dyskusowania o potrzebach, zadaniach, przyszłości Służby Więziennej z osobami, które chcą to czynić, najprawdopodobniej w sposób społeczny.

Nieprzyjęcie poprawki zgłoszonej przez panią poseł Arent jest o tyle dobre, że powstałaby pewna niezręczność, gdyby pan minister powołał do Rady osoby, które są jednocześnie członkami związku zawodowego i funkcjonariuszami. Podkreślam, że jest to koncepcja Rady doradczej przy ministrze sprawiedliwości. Negatywnie opiniujemy jednak poprawkę, aby wprost w ustawie zapisywać tę społeczność.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy ktoś chce zabrać jeszcze głos w tej sprawie? Nie słyszę.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką pana posła Jaworskiego, aby Rada pracowała społecznie. Byłoby to zapisane w nowym ustępie. Kto jest za przyjęciem tej poprawki? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał?

Za 3 głosy, 8 przeciw, nikt się nie wstrzymał. W związku z tym poprawka została odrzucona.

Poseł Andrzej Jaworski (PiS):

Zgłaszam to jako wniosek mniejszości.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Oczywiście. Przechodzimy teraz do głosowania nad całością poprawek zgłoszonych przez pana posła Pahla. Kto jest za poprawką? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał?

Za było 7 osób, nikt nie był przeciw, 4 posłów się wstrzymało od głosu. Poprawka została przyjęta.

Rozumiem więc, że art. 2 mamy zaakceptowany łącznie z przegłosowaną poprawką.

Przechodzimy do art. 69. Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 69? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 69 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 70? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 70 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 71?

Poseł Grzegorz Karpiński (PO):

Mam pytanie do Biura Legislacyjnego. Chodzi o wątpliwość, czy pkt 3 i 4 są dostatecznie jasno sformułowane. Dotyczy to pojęcia dziecka niezdolnego do pracy i samodzielnej egzystencji oraz dziecka całkowicie niezdolnego do pracy. Mam wrażenie, że są to pojęcia tożsame na gruncie ustawy o rehabilitacji osób niepełnosprawnych.

Po drugie, prosiłbym przedstawicieli Służby Więziennej o wyjaśnienie, ponieważ, jeśli pamięć mnie nie myli, Kodeks pracy zabrania przenoszenia kobiet sprawujących opiekę nad małoletnim do lat 4 do pracy poza miejscem zamieszkania, bez elementu samodzielności. Czy rzeczywiście specyfika tej służby wymaga, aby dyrektor jednostki organizacyjnej miał uprawnienie przenoszenia funkcjonariuszki sprawującej opiekę nad dzieckiem do lat 4, nawet jeśli tej opieki nie sprawuje samodzielnie, do delegowania czy przenoszenia do innej jednostki organizacyjnej? Proszę zauważyć, że przepis mówi o samodzielnym sprawowaniu, natomiast Kodeks pracy, o ile pamiętam, tej przesłanki nie zawiera. Stąd pytam, czy specyfika Służby Więziennej wymaga aż tak daleko idącej ingerencji?

Legislator Grzegorz Kozubski:

Rozumiem, że projekt był uzgodniony z Ministerstwem Pracy i Polityki Społecznej w tym zakresie. Było to zapewne poddane analizie. W tej chwili nie jestem w stanie odpowiedzieć. Dostrzegam różnicę między niezdolnym do pracy a niezdolnym do samodzielnej egzystencji.

Proponujemy natomiast poprawić redakcję pkt 3. Po słowach „przed osiągnięciem” proponujemy dodać wyrazy „przez dziecko”, a także wykreślenie słowa „życia” na końcu przepisu pkt 3.

Dyrektor generalny Służby Więziennej Kajetan Dubiel:

Uważam, że specyfika służby nie wymaga, aby było ograniczenie do 14 roku życia, ale tak jak w Kodeksie pracy do 4 roku życia.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Przedłożony pierwotnie projekt był konsultowany w taki sam sposób, jak każdy inny projekt ustawy, a więc ze wszystkimi resortami. Jest też efektem współpracy z przedstawicielami związków zawodowych.

Poseł Grzegorz Karpiński (PO):

Czy podobnie brzmiący przepis jest w obecnie obowiązującej ustawie? Czy rodził jakieś problemy po stronie funkcjonariuszek SW?

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Jest to nowość. Mówiłem o niej m.in., informując wczoraj o planowanej reformie. Służba Więzienna ma swoją specyfikę, o której mówił także pan poseł, ale trzeba w tym przepisie dostrzec inną nowość – mówimy tu o funkcjonariuszu, a więc o mężczyźnie lub kobiecie, co podkreślam. Musimy o tym pamiętać, aby być zgodnym z konstytucją i prawem europejskim. Nasze społeczeństwo jest w coraz większym stopniu dotknięte niezdolnością do pracy, również niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

Na sali padło pytanie, czy siedemnastoletni młodzieniec jest dzieckiem. Jeśli nie jest zdolny do samodzielnej egzystencji, to na pewno, a nawet formalnie jest ciągle dzieckiem,

jeżeli nawet zdolny jest do samodzielnej egzystencji. Specyfika służby musi uwzględniać fakt, że rodzic decydujący się zostać funkcjonariuszem musi mieć szansę w prawidłowy sposób, odpowiedzialnie wykonywać obowiązki rodzicielskie. Stąd taki przepis.

Pan dyrektor wyraził pogląd, że specyfika służby nie wymaga, aby było to do 14 roku życia. Zapewne wszystko można sobie zorganizować w życiu, mając drugiego rodzica. Trochę trudniej zorganizować to osobom samotnym, ponieważ zapewnienie opieki wiąże się z większymi wydatkami albo z utrudnieniami w pełnieniu służby. Tak do tego podchodzę.

Jest to nowość i jak będzie wpływać na służbę, zobaczymy po wcieleniu przepisów w życie. Wówczas będziemy mogli odnieść się do tej kwestii bardziej szczegółowo.

Dyrektor Biura Prawnego Centralnego Zarządu Służby Więziennej Michał Zoń:

Zwrócę uwagę na jeden aspekt tego przepisu. Mowa jest tu również o przeniesieniu z urzędu. W kraju jest 156 jednostek penitencjarnych. Trzeba pamiętać o specyfice służby, tu jest rozkaz, funkcjonariusz nie może się odwoływać. Chronimy tę kategorię i stąd to zwiększenie do 14 lat. Takiej instytucji nie ma w Kodeksie pracy, ale my nie mówimy o przeniesieniu z urzędu. Jest to pragmatyka służbowa i zdarza się tak, że stosuje się Kodeks pracy, ale nie wtedy, gdy w ustawie jest to konkretnie wskazane. Tu nie będziemy stosować przepisów Kodeksu pracy.

Poseł Jerzy Kozdroń (PO):

Dziękuję za głos. Pan dyrektor powiedział, co chciałem poruszyć.

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Związek zawodowy w pełni popiera to rozwiązanie dotyczące 14 roku życia. Pan dyrektor Zoń podkreślił specyfikę służby. Po raz pierwszy nie zgadzam się z moim przełożonym, panem dyrektorem Dubielem. Specyfika służby wymaga tego, nie chodzi tylko o rozkaz personalny, ale musimy być mobilni, wykonywać rozkazy i polecenia, więc funkcjonariusz delegowany do innej jednostki często musi zostawić dziecko bez opieki i np. stawić się do zakładu karnego w związku z sytuacją w tym zakładzie. Czternastoletnie dziecko uzyskuje już pewnie umiejętność samodzielnego egzystowania i istnieje możliwość pozostawienia go bez opieki na czas wykonywania określonych czynności.

Poseł Andrzej Jaworski (PiS):

Mam krótkie pytanie. Jak często funkcjonariusze SW są przenoszeni na zasadzie rozkazu?

Dyrektor generalny SW Kajetan Dubiel:

Jesteśmy służbą mundurową, która najrzadziej korzysta z tego uprawnienia, choćby dlatego, że bardzo trudno jest wyegzekwować takie przeniesienie od funkcjonariuszy.

Poseł Grzegorz Karpiński (PO):

Nie zgłaszam żadnej poprawki na tym etapie prac, chcę tylko wyjaśnić wątpliwości, chcąc aby państwo także zwrócili na to uwagę. Brzmienie art. 71 pozwala dyrektorowi jednostki organizacyjnej na przeniesienie pracownicy wychowującej półtoraroczne dziecko do innej jednostki, bo przepis mówi tylko o tych, którzy wychowują samodzielnie. To są moje wątpliwości, a nie to, że chcę ograniczyć 14 lat do 4 lat. Proszę zauważyć, że ograniczenie dotyczy tylko kobiety w ciąży.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Pozostaje pytanie, co rozumiemy pod pojęciem „samodzielnie”.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Rozmawialiśmy o takich przypadkach jeszcze dziś rano. Czasami opieka nad półtorarocznym dzieckiem wiąże się jeszcze z karmieniem piersią. Wówczas nie ma mowy o przeniesieniu nawet w przypadku, gdy kobieta ma męża. Ma ona prawo korzystać z pewnego zapisu w Kodeksie pracy.

Jest to pragmatyka służbowa, a nie Kodeks pracy. Podkreślam to, a sam jestem ciekawy, jak to będzie funkcjonować. Z pewnych zagrożeń zdaje sobie sprawę kierownictwo SW, więc na pewno będziemy to monitorować.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Samodzielnie to nie znaczy jednoosobowo?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Źle zrozumieliśmy uwagę pana posła, myśleliśmy, że chodzi o wiek 14 lat. Podzielamy natomiast wątpliwość pana posła, bo dookreślenie, na czym polega ta samodzielność jest konieczne. Dziękujemy za tak wnikliwe wczytanie się w projekt ustawy.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Uwaga legislacyjna zgłoszona przez Biuro Legislacyjne jest zasadna.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Rozumiem, że w dyskusji nie padły propozycje poprawek, poza drobną uwagą legislacyjną, którą przyjmujemy. Czy są zastrzeżenia do art. 71? Nie ma. Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 71? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 71 przyjęliśmy wraz z uwagą Biura Legislacyjnego.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 72? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 72 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 73? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 73 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 74? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 74 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 75? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 75 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 76? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 76 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 77? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 77 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 78? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 78 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 79? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 79 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 80? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 80 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 81? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 81 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 82? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 82 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 83?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Związek zawodowy miał wątpliwości do tego przepisu, jeśli chodzi o fakultatywność powierzenia obowiązków, jednak na ostatnim spotkaniu z panem ministrem niektóre sprawy zostały wyjaśnione. Mamy nadzieję, że złożone zapewnienia co do realizacji, gdzie wszelkie odstępstwa od zasady, że jeśli ktoś wykonuje obowiązki powierzone mu na wyższym stanowisku służbowym, to będzie mu się płacić za te obowiązki. Instytucja ta jest mądra i dobrze zapisana, ale ważne było dla nas zapewnienie pana ministra, że przepisy tego artykułu będą przestrzegane.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Rozumiem, że pan minister podtrzymuje swoje zapewnienie.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Staram się pamiętać o swoich zapewnieniach.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję. Czy są inne uwagi do art. 83? Nie słyszę uwag. Art. 83 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 84? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 84 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 85?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Mamy wątpliwość do przesłanki z art. 85 ust. 2 pkt 2 umożliwiającej przeniesienie funkcjonariusza na niższe stanowisko służbowe tylko na podstawie jednej służbowej opinii o nieprzydatności na tym stanowisku. Uważamy, że jedna opinia służbowa o nieprzydatności, od której nie można się odwołać, może spowodować, że funkcjonariusz zostanie przeniesiony na niższe stanowisko służbowe, a co za tym idzie, na podstawie innych przepisów, jeśli nie zgodzi się na przeniesienie, może być z tej służby wydany. Mamy tu pewne obiekcje.

Zapewne strona rządowa będzie mówić, że czym innym jest opinia o nieprzydatności, a czym innym opinia o niewywiązywaniu się z obowiązków służbowych, ale mieliśmy już w służbie przykład, że przełożeni nie do końca rozumieją różnicę między opinią o nieprzydatności a opinią o niewywiązywaniu się z obowiązków służbowych.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Musi być pewna gradacja. W przypadku stwierdzenia nieprzydatności do zajmowania określonego stanowiska w służbie, co podkreślam, nie widzę powodu, aby dawać komuś jeszcze szansę, jeśli wcześniej musiało być stwierdzone niewywiązywanie się z obowiązków. Tu mamy przepis art. 85 ust. 2 pkt 3, a potem przepis krańcowy. Nie pamiętam, jak jest z możliwością odwołania się od tej jednej opinii, ale chyba można się od niej odwołać.

Starszy specjalista w MS Zbigniew Białek:

W art. 85 ust. 2 jest mowa o fakultatywności przeniesienia na niższe stanowisko, a nie o obowiązku przeniesienia. W sytuacji, gdy nieprzydatność na zajmowanym stanowisku wynika z przyczyn nie zawsze leżących po stronie funkcjonariusza, np. utrata prawa wykonywania zawodu lekarza, radcy prawnego czy kierowcy, może to spowodować, że jeśli nie ma możliwości mianowania funkcjonariusza na równorzędne stanowisko lub nie godzi się on na równorzędne stanowisko w innej jednostce penitencjarnej, to może nastąpić sytuacja, że funkcjonariusz ten zostanie przeniesiony na niższe stanowisko, ponieważ nie może wykonywać wyuczonego zawodu.

Taka jest różnica między opinią o nieprzydatności na zajmowanym stanowisku a opinią wynikającą z pkt 3 dotyczącą niewywiązywania się z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku stwierdzonego w okresie służby stałej w kolejnych opiniach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy. Różnica pomiędzy pkt 2 i 3 jest radykalna. Opinia w pkt 3 wynika z nieprawidłowego wykonywania obowiązków, ale dajemy mu szansę w okresie 6 miesięcy na poprawienie się i jeśli następna opinia wskazuje na poprawienie się, nie wywołuje negatywnego skutku dla funkcjonariusza.

Opinia o nieprzydatności na zajmowanym stanowisku wynika wyłącznie z utraty prawa do wykonywania zawodu na danym stanowisku. Od tej opinii jest możliwość odwołania. To droga służbowa zapisana w rozdziale dotyczącym opiniowania służbowego funkcjonariuszy. Sama opinia, jako taka, jeśli funkcjonariusz ją otrzyma i przełożony dokona przeniesienia na niższe stanowisko, fakt ten dokonuje się decyzją administracyjną ze wszystkimi konsekwencjami wynikającymi z Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z orzeczeniem Naczelnego Sądu Administracyjnego, opinia taka stanowi podstawowy dokument oceny prawidłowości dokonanego przeniesienia na niższe stanowisko. Sąd administracyjny dokonuje oceny merytorycznej zawartości takiej opinii, sprawdzając, czy opinia jest słuszna, czy też niesłuszna.

Poseł Iwona Arent (PiS):

To piękna wykładnia i w zasadzie można się z panem zgodzić, bo jest to logiczne. Natomiast to, co pan powiedział nie wynika wprost z tego przepisu. Powiedziano tu o nieprzydatności na zajmowanym stanowisku. Nie jest powiedziane, w jakim sensie ktoś jest nieprzydatny. Wystarczy, że szef nie lubi podwładnego, wyda mu złą opinię i w ten sposób zniszczy karierę człowieka.

Przejmuję tę poprawkę, ponieważ uważam, że jest to niesprawiedliwe.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Sprecyzujemy tę poprawkę.

Posel Andrzej Jaworski (PiS):

Biorąc pod uwagę wypowiedź pana ministra, który mnie przekonuje, proponuję zastąpić w ust. 2 pkt 2 art. 85 takim sformułowaniem: „utracenia kwalifikacji do zajmowanego stanowiska”. Rozumie się pod tym, że lekarz czy prawnik tracą prawo wykonywania zawodu, a minister ma w dalszym ciągu możliwości wynikające z pkt 3 i 4.

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Pan minister utwierdził nas w przekonaniu, że istnieje niedookreślenie opinii o nieprzydatności. To najgorsza sytuacja dla funkcjonariusza, że jest on nieprzydatny. Interpretacja pana pułkownika mówi o zupełnie innej nieprzydatności. Zgadzamy się, że jeśli ktoś straci rękę, trzeba mu umożliwić przeniesienie na niższe stanowisko, ale obawiamy się, że będzie to formuła groźna dla funkcjonariuszy.

Mówiąc o odwołaniu się, myślałem o odwołaniu do sądu, bo odwołanie kończy się teraz na wyższym przełożonym. Dopiero fakt nieprzyjęcia niższego stanowiska służbowego wywołuje tę procedurę, o której powiedział pan pułkownik.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Cały czas pada tu słowo „służba”. Pamiętajmy o tym. W projekcie poluzowaliśmy kwestię dostępu do sądu powszechnego w zakresie wynagrodzeń, ale tam, gdzie jest już służba, gdzie umieszczenie funkcjonariusza na danym stanowisku wymaga rozkazu, to musimy zostawić drogę służbową w takim kształcie. Odwołanie idzie tu w takim trybie.

Dlaczego użyłem sformułowania, że jest to najgorsza dla pracownika sytuacja? Ponieważ jeśli ktoś stwierdza, że jest on nieprzydatny, to albo wynika to z jego złej pracy, służby, albo z tego, że nie ma kwalifikacji. Zgłoszona poprawka obejmuje tylko jeden element. Myślę, że w życiu mogą się zdarzyć sytuacje, kiedy nieprzydatność zostanie stwierdzona niemal od razu, więc niekoniecznie musi być najpierw niewywiązywanie się z obowiązków. Podam przykład z całkiem innej branży i proszę nie odnosić tego do Służby Więziennej. Zdarzyło się tak, że dyrektorem sądu okręgowego został człowiek, który miał problem alkoholowy. Stwierdzenie tego faktu po jego zatrudnieniu mogło spowodować tylko jedno – przestał być dyrektorem. Nie chcę tego używać jako argumentu, ale w chwili, gdy go zatrudniano, nikt o tym problemie nie wiedział. Czy w takiej sytuacji należało czekać i patrzeć, czy się wywiązuje z obowiązków? Jest to specyficzna utrata kwalifikacji. Chcę państwu tym samym pokazać, że są prozaiczne sytuacje, które można wskazać poprzez zaopiniowanie o niewywiązywaniu się z obowiązków, ale są też sytuacje, które trzeba rozwiązywać w sposób zdecydowany.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Przystępujemy do głosowania poprawki zgłoszonej przez pana posła Jaworskiego. Proponuje pan nowe brzmienie ust. 2 pkt 2 w art. 85. Proszę o przypomnienie nowej treści punktu.

Posel Andrzej Jaworski (PiS):

Pkt 2 miałby brzmienie: „utrata kwalifikacji do zajmowanego stanowiska”.

Legislator Sławomir Osuch:

Proponujemy, aby trochę inaczej zredagować ten punkt: „w przypadkach utraty kwalifikacji wymaganych na zajmowanym stanowisku”.

Posel Jerzy Kozdroń (PO):

Rozumiem, że dywagujemy tu o sytuacji, gdy ktoś utracił kwalifikacje. A co z kimś, kto nie miał kwalifikacji? Raczej trzeba powiedzieć „w przypadku braku lub utraty kwalifikacji”.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Najlepiej to rozstrzygnąć w głosowaniu. Jeśli ktoś nie miał kwalifikacji, na pewno nie będzie podlegać pod zapis zaproponowany przez pana posła Jaworskiego. Jeśli znalazł się na danym stanowisku, ktoś musiał pozytywnie ocenić jego możliwości.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Przechodzimy do głosowania. Kto jest za przyjęciem poprawki pana posła Jaworskiego do art. 85 ust. 2 pkt 2? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał?

2 osoby za, 8 przeciw, nikt się nie wstrzymał. Poprawka została odrzucona.

Czy są inne uwagi do art. 85?

Poseł Iwona Arent (PiS):

Mam więc inną propozycję. Proponuję, aby uzupełnić przepis ust. 2 pkt 2 o słowa „za zgodą lub opinią związków zawodowych”. Zapisać to tak, aby było jasne.

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Propozycja przedstawiana nam podczas ustaleń, dotycząca nieprzydatności z powodu utraty kwalifikacji, była do przyjęcia. W tej chwili brzmienie tego przepisu w pełni uzasadniło nasze obawy. Na spotkaniu uzgodnieniowym byliśmy bliscy poparcia tego przepisu, bo przedstawiciel strony rządowej wskazał taką interpretację, jaką zaprezentował dzisiaj, mówiąc, że jest to utrata kwalifikacji. Dziś państwo posłowie przegłosowali zmianę nieprawdopodobną dla funkcjonariuszy SW, pozbawiającą ich trwałości stosunku służbowego. Czym innym jest opinia o niewywiązywaniu się z obowiązków służbowych, bo może się ona zdarzyć komuś, gdy raz powinie mu się noga, ma szansę poprawy. Tu wprowadzamy taką instytucję, że jedna opinia może załamać karierę tego człowieka.

W służbie przygotowawczej mamy przecież jedną opinię o niewywiązywaniu się z obowiązków służbowych, która powoduje możliwość zwolnienia funkcjonariusza ze służby. To było słuszne, bo jest to służba przygotowawcza, w której stwierdza się przydatność do służby. Tu państwo zgodzili się na rozwiązanie, którego się obawialiśmy, ale według przedstawianej nam interpretacji myśleliśmy, że będą to wyjątkowe sytuacje związane z utratą kwalifikacji, o których pan pułkownik tu mówił, np. utrata prawa jazdy przez kierowcę. To było dla nas jasne. Natomiast tak rozszerzająca interpretacja jest dla funkcjonariuszy niebezpieczna i związek zawodowy będzie się przyglądał szczególnie dalszym pracom legislacyjnym w obrębie art. 85.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Moim zdaniem, ten zapis nie zmienił się od posiedzenia podkomisji. Jest w tym samym brzmieniu. Przyglądanie się dalszym pracom legislacyjnym nic nie zmieni, bo będzie on taki sam, jeśli nie zostanie przyjęta poprawka. Widzę, że nie chodzi o sam zapis, ale o jego interpretację. Inny jest adresat państwa wypowiedzi, ponieważ posłowie przyjęli przepis wcześniej uzgodniony na posiedzeniu podkomisji. Poprawka zaproponowana przez pana posła Jaworskiego nie rozwiązywała tego problemu, to był tylko jeden niewielki fragment.

Czy ktoś ma jeszcze uwagi do art. 85?

Poseł Iwona Arent (PiS):

W takim razie zgłaszam poprawkę polegającą na wykreśleniu w art. 85 pkt 2 ust. 2. Myślę, że w pkt 3 jest wystarczający zapis zapewniający, że jeśli pracownik nie będzie się wywiązywał z obowiązków służbowych, może zostać usunięty ze stanowiska.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Doszliliśmy już do wniosku, że nie są to tożsame pojęcia, stąd ta dyskusja. Nieprzydatność na danym stanowisku a niewywiązywanie się z obowiązków to różne sprawy.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Proszę o utrzymanie art. 85 w przedłożeniu podkomisji.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Proszę o przedstawienie poprawki na piśmie.

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Nie jesteśmy przeciwnikami tego, żeby w przypadku stwierdzenia nieprzydatności można było zwolnić pracownika ze służby, bo wtedy są procedury pozasądowe. Jesteśmy

przeciwnikami przeniesienia na niższe stanowisko służbowe i zamknięcia drogi odwoławczej funkcjonariuszowi w tym zakresie.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy droga do odwołania jest zamknięta?

Starszy specjalista w MS Zbigniew Białek:

Nie jest zamknięta. Zgodnie z przepisami rozdziału dotyczącego rozstrzygania sporów wynikających ze stosunku służbowego, decyzja o przeniesieniu na niższe stanowisko służbowe jest jednym z czterech rodzajów decyzji administracyjnej podlegającej pełnym rygorom postępowania administracyjnego. Każdy element tej decyzji, a podstawowym jest opinia o nieprzydatności, będzie oceniany przez wyższego przełożonego dwutorowo, w drodze ponownego rozpatrywania sprawy z rozdziału 10 o opiniowaniu funkcjonariuszy oraz w postępowaniu administracyjnym dotyczącym przeniesienia funkcjonariusza na niższe stanowisko, gdzie opinia o nieprzydatności będzie podstawowym dokumentem. Będzie to rozstrzygane przez administracyjny sąd również dwuinstancyjnie. Jest więc pełna ochrona funkcjonariuszy przed nieprawidłową opinią o nieprzydatności na zajmowanym stanowisku.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Sprawa opiera się na interpretacji, a nie treści przepisu. Jakie były ustalenia, zgodnie z którymi związki były gotowe poprzeć ten zapis?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Była to interpretacja przedstawiona dziś przez pana pułkownika. Mówił też o tym pan poseł. Chodzi o utratę kwalifikacji. Dla nas było jasne, że jedyną przyczyną nieprzydatności do służby jest utrata kwalifikacji, tzn. radca prawny czy lekarz tracą prawo wykonywania zawodu, kierowca traci prawo jazdy.

Mieliśmy obawy dotyczące tendencji do rozszerzania pojęcia nieprzydatności. Po wypowiedzi pana ministra jesteśmy przekonani, że taka tendencja istnieje. Na naszych wcześniejszych spotkaniach pan pułkownik zdefiniował to tak, jak dziś podczas posiedzenia Komisji, dlatego nie myśleliśmy, że ten zapis będzie wzbudzać takie emocje.

Poseł Jerzy Kozdroń (PO):

Słucham tych wypowiedzi, szczególnie panów ze Służby Więziennej, i włosy mi stają dęba. Jesteście umundurowanym resortem, zdyscyplinowanym i w powszechnej świadomości żołnierzy, służby więziennej czy policji powinno być to, że jeśli ktoś otrzymuje określone stanowisko i to stanowisko go przerosło, choć ma wszystkie kwalifikacje, dyplomy itp., a jest safandulą, która nie nadaje się po prostu na to stanowisko, to trzeba go z tego stanowiska jak najszybciej zdjąć. Taka jest prawidłowość w wojsku. Nie chodzi o to, że stracił prawo jazdy czy powinęła mu się noga, bo to są inne okoliczności – to niewywiązywanie się z obowiązków. Ten, kto utracił uprawnienia, nie wywiązuje się z obowiązków, wiemy to z Kodeksu pracy. Tu chodzi po prostu o to, że jest nieprzydatny na tym stanowisku, bo otrzymał zbyt wysokie stanowisko. To są okoliczności obiektywne, a jest to szczególna służba. Zarządza się tu osadzonymi, musi tu być człowiek energiczny.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Pani poseł Arent podtrzymuje swój wniosek. Poddaję go pod głosowanie. Kto jest za przyjęciem wniosku o wykreślenie z art. 85 ust. 2 pkt 2? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał?

2 głosy za, 7 głosów przeciw, nikt się nie wstrzymał. Stwierdzam, że wniosek został odrzucony.

Poseł Andrzej Jaworski (PiS):

Biorąc pod uwagę to, co powiedział chociażby pan poseł Kozdroń, który nie rozumie przepisu art. 85 pkt 2, który ma w sposób obiektywny wskazywać, czy dana osoba jest przydatna na stanowisku, nie chodzi o subiektywną ocenę przełożonego, obie nasze poprawki zgłaszamy jako wnioski mniejszości.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Mamy więc dwa wnioski mniejszości.

Czy są inne uwagi do art. 85? Nie ma uwag. Stwierdzam, że art. 85 został przyjęty w brzmieniu zaproponowanym przez podkomisję.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 86? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 86 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 87? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 87 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 88? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 88 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 89? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 89 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 90?

Legislator Grzegorz Kozubski:

Proponujemy zmianę redakcji art. 90. W ust. 1 proponujemy po słowach „od dnia jej sporządzenia” postawić kropkę. Drugie zdanie w ust. 1 brzmiałoby: „Funkcjonariusz potwierdza fakt zapoznania się z treścią opinii własnoręcznym podpisem.”.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Przyjmujemy tę poprawkę legislacyjną. Czy są inne uwagi do art. 90? Nie ma uwag. Stwierdzam, że art. 90 został przyjęty wraz z poprawką legislacyjną.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 91? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 91 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 92? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 92 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 93? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 93 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 94? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 94 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 95? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 95 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 96? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 96 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 97? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 97 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 98? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 98 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 99? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 99 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 100? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 100 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 101? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 101 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 102? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 102 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 103? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 103 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 104? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 104 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 105? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 105 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 106? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 106 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 107? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 107 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 108? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 108 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 109? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 109 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 110? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 110 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 111? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 111 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 112? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 112 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 113? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 113 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 114? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 114 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 115? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 115 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 116? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 116 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 117?

Przewodniczący NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Wiesław Żurawski:

Uważamy, że w artykule 117 należy dopisać w ust. 1 „oraz dotyczących przeciwdziałania zjawiskom mobbingu”. Chodzi o rozwiązania podobne jak w Kodeksie pracy.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Związki zawodowe mówią o tym, jak wiem, od początku tworzenia tej ustawy. Dyskusję na ten temat prowadzono także na ostatnim spotkaniu. To racja, że wprost nie stosuje się tu przepisów Kodeksu pracy z uwagi na pragmatykę służby, ale trzeba pamiętać, że w tej pragmatyce jest postępowanie dyscyplinarne, które może się toczyć również w interesie osób pokrzywdzonych mobbingiem. Osoba pokrzywdzona ma tam pełne prawa dochodzenia swoich racji również wtedy, gdy organ prowadzący postępowanie dyscyplinarne umorzy postępowanie, nie stwierdzi występowania tego zjawiska.

Patrząc przez ten pryzmat, nie widzę potrzeby, aby zapisywać wprost w ustawie tego problemu. To uregulowanie daje, moim zdaniem, gwarancję każdemu funkcjonariuszowi i pracownikowi SW, aby przeciwdziałał temu zjawisku w postępowaniu służbowym, a potem postępowaniu dyscyplinarnym.

Poseł Andrzej Czuma (PO):

Zjawisko mobbingu jest już zdefiniowane. Odnosi się wyłącznie do relacji pracownika, który był zatrudniony i na skutek tego, co on nazywa mobbingiem stracił pracę. Zjawisko mobbingu jest regulowane przez Kodeks pracy i w normalnych relacjach jest karygodne, ale w relacjach służby więziennej, policyjnej czy wojskowej nie jest karygodne, bo ton, jaki stosuje zwierzchnik wobec podwładnego, ton rozkazujący, byłby uznany w relacjach pracowniczych jako mobbing.

Proponuję więc nie wchodzić w sferę relacji służbowych w SW, policji czy wojsku, nie wprowadzać tego pojęcia do regulacji prawnych. Jestem przeciwko temu.

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Jak podkreślił pan poseł, zjawisko mobbingu zostało jasno zdefiniowane i m.in. Kodeks pracy tę definicję przytacza. Nam chodzi o to, że brak takiego przepisu dotyczącego mobbingu powoduje, że nie mamy możliwości dochodzenia praw w trybie Kodeksu pracy. Jest to poddane tylko ocenie postępowań dyscyplinarnych. Nie można powiedzieć, że w Służbie Więziennej z racji hierarchicznego podporządkowania i zależności służbowej nie ma mobbingu. Został on stwierdzony w SW w wyniku wielu badań naukowych prowadzonych przez instytuty do tego uprawnione. Zjawisko takie istnieje, nasi przełożeni nigdy nie byli przeciwni zapobieganiu zjawisku mobbingu. Powołaliśmy zespoły antymobbingowe itd.

Chodzi tylko o zapis prawny, który umożliwi zastosowanie przepisów Kodeksu pracy, jeżeli takie zjawisko mobbingu wystąpi.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy funkcjonariusze nie mogą korzystać z Kodeksu pracy, jeżeli chodzi o mobbing?

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Pragmatyka służby mówi, w jakich momentach można korzystać z uprawnień zawartych w Kodeksie pracy. Nie ma żadnej przeszkody, aby ktoś dotknięty zjawiskiem mobbingu, jeśli ten mobbing zostanie stwierdzony, nie dochodził roszczeń odszkodowawczych na drodze cywilnej. Sprawa ze stosunku pracy przed sądem to sprawa cywilna. Jest ona zagwarantowana jako droga dochodzenia roszczeń.

Z punktu widzenia służby i jej pragmatyki możliwość ochrony została zagwarantowana poprzez postępowania dyscyplinarne, które mogą być wszczynane na wniosek pokrzywdzonego funkcjonariusza.

Trochę bolą słowa pana przewodniczącego, że tylko związki zawodowe dbają o to, aby nie było mobbingu, tak te słowa odebrałem. Jeżeli tak jest, to nie wiem, gdzie i kiedy 28 tysięcy ludzi pracuje, bo ja takich sygnałów nie mam. Powiem jeszcze jedno, na poprzednim posiedzeniu mówiliśmy o czymś takim, jak zasady etyki. Z całą pewnością jest to jedna z dróg do właściwego ukształtowania stosunków między przełożonym a podwładnymi, między pracownikiem a pracodawcą. Dołożymy wszelkich starań, co mówię w imieniu ministerstwa, aby wykorzystać wszelkie możliwości, żeby zasady etyki zostały ukształtowane tak, aby przeciwdziałać zjawisku mobbingu. Jednak człowiek jest tylko człowiekiem i może się czasami zdarzyć, że do służby trafi ktoś do niej nieprzydatny nawet z tego powodu. Wolałbym, aby nieprzydatnego do służby z powodu stosowania złych zasad w swojej służbie można było z tej służby usunąć lub przesunąć na niższe stanowisko, żeby nie mógł stosować mobbingu.

Nie będę wypowiadać się, czy jestem za, czy przeciw tej poprawce. Z zasady jestem przeciwko lobbingowi, tyle.

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Ad vocem. W żadnym wypadku nie powiedziałem, że tylko związek zawodowy zajmuje się sprawą mobbingu. Mówiłem, że współpracowaliśmy ze sobą, że powołaliśmy zespoły antymobbingowe wspólnie z kierownictwem służbowym. Podkreśliłem to jasno.

Poseł Andrzej Jaworski (PiS):

Przekonuje mnie to, co powiedział pan minister Czuma, ale także to, co mówią przedstawiciele związków zawodowych. Dlatego nie przejmuję tej poprawki, ale proponuję, aby w art. 117 ust. 3 brzmiał: „Minister sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb i zakres stosowania do funkcjonariuszy przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, dotyczących przeciwdziałaniu zjawisku mobbingu oraz właściwość przełożonych w tych sprawach, uwzględniając:”. Myślę, że to konsumowałoby stanowisko związków zawodowych i to, co mówi pan minister.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Proszę o opinię rządu.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Oponuję przeciw takiej poprawce. Zapis staje się wówczas nielogiczny. Jeśli nie zapiszemy tego w ust. 1, nie może być szerszego upoważnienia dla ministra w ust. 3. Pan poseł musi się zdecydować na poprawkę do ust. 1 i 3 albo w ogóle. Jestem jednak przeciwny, jak mówiłem wcześniej, takiej poprawce.

Poseł Andrzej Jaworski (PiS):

Ust. 1 art. 117 brzmi: „Przełożeni są obowiązani zapewnić funkcjonariuszom bezpieczne i higieniczne warunki służby.” Zostawienie tego w tym brzmieniu w niczym nie przeszkadza, aby element przeciwdziałania mobbingowi zapisać w ust. 3.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Wyrażam tylko swoją opinię, jeśli podtrzymuje pan swoją poprawkę. Rozumiem, że mobbing mieści się w warunkach bezpieczeństwa. Decyzję pozostawiam państwu posłom.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Rozumiem, że poprawka zaproponowana przez związki zawodowe nie została przejęta przez nikogo. Mam poprawkę posła Jaworskiego, a by w ust. 3 dodać wyrazy „dotyczących przeciwdziałania zjawisku mobbingu”.

Legislator Sławomir Osuch:

Potwierdzamy opinię, iż konstrukcja legislacyjna art. 117 będzie nie do końca prawidłowa. W przepisie upoważniającym mamy uszczegółowić pewne normy materialne wyrażone, jako materia ustawowa, w danym przepisie. Tu rzeczywiście będzie poszerzenie tej materii o mobbing w zakresie materii aktu wykonawczego, natomiast sama ustawa na ten temat milczałaby.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy w związku z tym pan poseł Jaworski podtrzymuje swoją poprawkę?

Poseł Andrzej Jaworski (PiS):

Wycofuję swoją poprawkę, ale przejmuję poprawkę zaproponowaną przez związki zawodowe w ust. 1.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Proszę przekazać do sekretariatu poprawkę na piśmie. Teraz proszę o sprecyzowanie treści poprawki.

Poseł Andrzej Jaworski (PiS):

Na końcu ust. 1 art. 117 proponuję dodać wyrazy „oraz przeciwdziałać zjawisku mobbingu”.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Przechodzimy do głosowania. Kto jest za przyjęciem poprawki pana posła Jaworskiego do art. 117 ust. 1? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał?

Za był 1 poseł, 7 osób było przeciw, 1 osoba się wstrzymała. Poprawka została odrzucona.

Czy są inne uwagi do art. 117? Nie słyszę uwag. Stwierdzam, że art. 117 przyjęliśmy w brzmieniu zaproponowanym przez podkomisję.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 118? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 118 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 119? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 119 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 120? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 120 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 121? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 121 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 122? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 122 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 123? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 123 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 124? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 124 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 125? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 125 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 126? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 126 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 127? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 127 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 128? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 128 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 129? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 129 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 130? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 130 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 131?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Prosimy o następującą zmianę zapisu art. 131: „W zamian za przedłużony czas służby, o którym mowa w art. 130 ust. 1, funkcjonariuszowi przysługuje czas wolny od służby w tym samym wymiarze, który udzielany jest niezwłocznie, nie później niż do zakończenia okresu rozliczeniowego, o którym mowa w art. 121 ust. 1.” Uważamy, że zwrot „powinien być udzielony” jest niebezpieczny. Podczas prac nad tą ustawą podkreślaliśmy, że te przepisy mają spowodować, że problem nadgodzin w Służbie Więziennej, sposób rozliczania nadgodzin i oddawania ich raz na zawsze zostanie rozwiązany systemowo. Dopuszczenie obecnego zapisu art. 131 może spowodować, że czas wolny nie będzie udzielany, wyjdzie to poza czteromiesięczny okres rozliczeniowy i będziemy mieć problem lawinowo rosnących nadgodzin, których liczba w najgorszym okresie wynosiła ponad 2 mln nadgodzin, za które nie było możliwości zwracania czasu wolnego, nie mówiąc o gratyfikacji finansowej.

Naszym zdaniem zasadą powinno być udzielanie czasu wolnego w możliwie szybkim terminie.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Ten przepis jest dobrym przykładem na to, jaki postęp mamy w służbie, gdyż regulujemy ustawowo coś, co do tej pory było uregulowane jedynie w sposób wewnętrzny, niezgodny z konstytucją. Myślę, że przy całym szacunku dla tej ciężkiej służby i opinii związków, więcej zapisać tu nie możemy. Zapisanie czegoś, co byłoby obligatoryjne, naruszałoby też prawa funkcjonariuszy. Możemy mówić o powinności ustawowej, a powinność ustawowa to obowiązek. Jeżeli ktoś tego obowiązku nie wykonuje, to musi mieć szczególne przesłanki do tego. Pierwszą przesłanką jest np. zgoda samego uprawnionego, który chce sobie coś zaplanować i w dalszym niż miesięczny okres rozliczeniowy wykorzystać należny czas wolny. Załóżmy nawet, że jest to okres 4 miesięcy, ale odbywać się to może za zgodą uprawnionego. Jednak gdy zapiszemy, że jest to obligatoryjne, naruszenie tego prawa może skutkować poważnymi konsekwencjami.

Jeśli ktoś zdecyduje się na objęcie stanowiska kierowniczego, musi zdawać sobie sprawę, że odpowiada za wykonywanie takich obowiązków ustawowych, jak ten w art. 131. Stąd proszę, aby tę powinność rozumieć jako obowiązek i tak to rozumie dziś kadra kierownicza SW. Sprzeciwiam się przyjęciu takiej poprawki.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy ktoś z posłów przejmuje propozycję związków zawodowych? Nie słyszę zgłoszeń. Rozumiem, że art. 131 przyjęliśmy w brzmieniu zaproponowanym przez podkomisję.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 132? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 132 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 133? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 133 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 134? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 134 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 135? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 135 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 136? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 136 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 137? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 137 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 138? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 138 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 139? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 139 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 140? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 140 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 141? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 141 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 142? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 142 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 143? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 143 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 144? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 144 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 145? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 145 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 146? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 146 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 147? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 147 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 148? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 148 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 149? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 149 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 150? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 150 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 151? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 151 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 152? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 152 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 153? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 153 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 154? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 154 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 155? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 155 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 156? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 156 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 157? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 157 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 158? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 158 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 159? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 159 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 160? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 160 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 161? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 161 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 162? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 162 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 163?

Poseł Witold Pahl (PO):

Na posiedzeniu podkomisji rozmawialiśmy na temat zasadności wprowadzenia tego przepisu (tj. art. 163). Strona rządowa miała przeanalizować kwestię dotyczącą tego, czy to nie jest pusta norma. Obowiązek nałożony na funkcjonariusza, którego stosunek służbowy ustał, a z drugiej strony brak możliwości wykonywania tych czynności, które są tu określone, nie wiąże się z żadną gratyfikacją ani sankcją.

Czy strona rządowa podtrzymuje swoje zdanie w tym zakresie?

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Po posiedzeniu podkomisji przeanalizowaliśmy ten przepis. Jeżeli pojawi się poprawka dotycząca skreślenia tego artykułu, poprzemy ją.

Poseł Witold Pahl (PO):

Zgłaszam więc poprawkę dotyczącą skreślenia art. 163 z uzasadnieniem, które przedstawiłem.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Poddaję poprawkę pod głosowanie. Kto jest za przyjęciem poprawki posła Pahl'a dotyczącej skreślenia w całości art. 163? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał?

8 głosów za, nikt nie był przeciw, 1 poseł wstrzymał się od głosu. Poprawka została przyjęta. Zmieni się więc numeracja dalszych artykułów, ale teraz pozostaniemy przy obecnej numeracji ze sprawozdania.

Czy są uwagi do art. 164?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Mamy propozycję wykreślenia ust. 4 w art. 164, który mówi, że przynależność do organizacji i stowarzyszeń zagranicznych lub międzynarodowych wymaga zezwolenia dyrektora generalnego lub upoważnionego przez niego przełożonego. Uważamy, że wystarczy do ust. 3 dopisać, że istnieje obowiązek poinformowania przełożonego o przynależności do takich stowarzyszeń, podobnie jak w przypadku krajowych organizacji.

Szczegółne ograniczenie przynależności do stowarzyszeń międzynarodowych w dobie członkostwa Polski w Unii Europejskiej wydaje się niekonieczne.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Jestem zwolennikiem otwartości działalności obywatelskiej, ale Służba Więzienna jest nadal służbą. Dotyczy dość szczególnej formy działalności państwa, jakimi są zakłady penitencjarne. O ile mamy większą wiedzę o organizacjach i stowarzyszeniach działających w kraju, mamy nad nimi pewną pieczę sądową i przekonanie, że stowarzyszenia te nie naruszają norm, o tyle ze stowarzyszeniami lub organizacjami zagranicznymi czy międzynarodowymi jest trochę gorzej. Stąd element zgody, który wynika z faktu, iż Służba Więzienna powinna wiedzieć, co jej funkcjonariusz robi poza granicami kraju. Nie chcę przywoływać przykładów, ale zdarzają się różnego rodzaju organizacje zagraniczne prowadzące działalność chwalać coś, co u nas jest naganne, np. o charakterze totalitarnym lub faszystowskim. Tymi słowami kończę mój komentarz, a państwu pozostawiam ocenę tej propozycji.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy ktoś przejmuje tę propozycję poprawki? Nie słyszę zgłoszeń. Czy są inne uwagi do art. 164? Nie słyszę uwag. Przyjeliśmy art. 164 w brzmieniu zaproponowanym przez podkomisję.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 165? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 165 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 166? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 166 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 167? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 167 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 168? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 168 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 169? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 169 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 170? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 170 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 171?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Chcemy podnieść sprawę definicji miejscowości pobliskiej.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Proszę, choć pamiętam, że dyskutowaliśmy już o tym w czasie pracy podkomisji.

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Tak, mówiliśmy o tym. Jest tu mowa o czasie dojazdu nieprzekraczającym 2 godzin w obie strony środkami transportu publicznego według rozkładu jazdy. Wnosiliśmy o uproszczenie tego zapisu, wpisując, że odległość nie przekracza 50 km.

Podam przykład. Miejscowość pobliska rodzi pewne uprawnienia dla funkcjonariuszy SW. Chodzi o uprawnienia związane ze zwrotem kosztu dojazdów i uzyskaniem równoważnika za brak mieszkania. Jeżeli funkcjonariusz posiada mieszkanie w miejscowości pobliskiej miejscu pełnienia służby, przysługuje mu zwrot kosztów dojazdu. Jeżeli nie posiada mieszkania w miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej, to przysługuje mu równoważnik za brak mieszkania. Podawałem przykład Łodzi, mojego miejsca urodzenia. W tej chwili, jeśli funkcjonariusz z Łodzi pełni służbę w Warszawie, czas dojazdu koleją przekracza 1 godzinę, więc przysługuje mu uprawnienie do rekompensaty za brak mieszkania w miejscu pełnienia służby. Gdy jednak zostanie zmodernizowana kolej, będzie on dojeżdżał szybciej i nie będzie mu przysługiwać zwrot za brak mieszkania, lecz zwrot kosztów przejazdu. Równoważnik za brak mieszkania to dziś 8 zł dziennie, a więc 240 zł miesięcznie, a zwrot kosztów przejazdu z Łodzi do Warszawy to ok. 1200 zł, bo bilet kosztuje 68 zł i jest ok. 20 dni służby w miesiącu. Przyspieszenie czasu dojazdu spowoduje duże skutki finansowe dla Służby Więziennej.

Stąd proponujemy, aby określić to w kilometrach. Zapis dotyczący miejscowości pobliskiej jest słuszny, chodzi tylko o definicję tej miejscowości. Wymaga to tu śledzenia rozkładów jazdy, które się zmieniają, a mamy nadzieję, że wkrótce będziemy szybciej podróżować środkami transportu publicznego.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Jeśli wybudujemy szybszą kolej, to państwo poniesie z tego tytułu określone duże wydatki, więc może gdzieś trzeba sobie za to „odbić”. Jest to sprawa Służby Więziennej. Musicie się tu dogadać. Przy różnicy zdań zadecydują państwo posłowie. Moim zdaniem, czas jest dziś tak cenny, że wolę rozliczać to przez pryzmat czasu, a nie kilometrów. Nawet w obrębie Warszawy czas dojazdu jest różny i czasami lepiej dojeżdżać spod Warszawy do pracy niż po jej obszarze.

Starszy specjalista w MS Zbigniew Białek:

Wszystkie te wątpliwości, które przekazał przedstawiciel związków zawodowych, były już wielokrotnie rozpatrywane na wcześniejszych etapach prac. Rozpatrywano też możliwość określenia odległości w kilometrach. Przy często zmieniających się granicach administracyjnych miast ulegałoby to cały czas zmianie. Należałoby nowelizować przepisy, bo nagle okazywałoby się, że to co było miejscowością pobliską, jest teraz w granicach administracyjnych miasta.

Odległość w czasie dojazdu jest najbardziej obiektywną przesłanką, gdy sądy administracyjne mają już wyrobioną linię orzeczniczą w sprawie miejscowości pobliskiej. Uprawnienia związane z zaliczeniem miejsca zamieszkania do miejscowości pobliskiej były wielokrotnie przedmiotem rozstrzygnięć sądów administracyjnych. Wszystkie służby mają już jasno określoną linię rozliczania tego uprawnienia, co komu się należy itd. W momencie zmiany tej definicji na kilometry, a np. wojsko próbowało wprowadzić kilometry i wcale nie ułatwiło im to sprawy, też budziło to dyskusje w trakcie prac legislacyjnych i ostatecznie wypowiedziano się, że czasowe określenie jest bardziej obiektywne, będziemy mieć następne problemy. Jeśli Łódź za chwilę stanie się miejscowością pobliską dla Warszawy, to świetnie. Funkcjonariusz ma prawo do lokalu mieszkalnego nie tylko w miejscu pełnienia służby, ale w miejscowości pobliskiej. Ma prawo ubiegać się o lokal w Warszawie, ale jeśli chce zostać w Łodzi, to ma prawo kupić sobie tam lokal i nie rozumiem, dlaczego miałoby to być gorsze dla tego funkcjonariusza.

Mówiąc o miejscowości pobliskiej, trzeba pamiętać, że wiele osób mieszkających dalej niż 50 km od Warszawy buduje sobie tam domy i mieszka tam, nie chcąc przenosić się do stolicy. Czy te 50 km miałyby być określone od miejsca pełnienia służby czy od granic miasta? W Warszawie odległość między granicami miasta i między jednostkami

penitencjarnymi to kilkadziesiąt kilometrów. Jak to wypośrodkować. Funkcjonariusze traciliby prawo do uzyskania pomocy finansowej przy zakupie lokalu lub domu, ponieważ nie byłoby objęci już strefą miejscowości pobliskiej. Wszystko zależy więc od punktu widzenia i uprawnienia, o którym mówimy.

Posel Jerzy Kozdroń (PO):

Chciałabym dopytać, czy pod pojęciem publicznego transportu rozumiemy transport drogowy, wodny lub lotniczy? Z Gdańska do Warszawy lot samolotem trwa 45 minut, więc Gdańsk jest miejscowością pobliską dla Warszawy?

Starszy specjalista w MS Zbigniew Białek:

Wtedy funkcjonariusz nie dojeżdża, ale dolatuje.

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Naszym zdaniem, cały rozdział 18 dotyczący mieszkań dla funkcjonariuszy jest najgorszym rozwiązaniem wśród wszystkich służb mundurowych. Potwierdzają to osoby znające pragmatykę innych służb. Jest to oczywiście duży krok do przodu w stosunku do tego, co posiadamy teraz. Mamy nadzieję, że w niedługim czasie, kiedy sytuacja finansowa państwa poprawi się, a wszystko na to wskazuje, dojdzie do nowelizacji tej ustawy w zakresie uprawnień mieszkaniowych funkcjonariuszy SW, o co apelujemy już teraz. Nasze propozycje dziś spotkałyby się z jednym stwierdzeniem: brak możliwości budżetowych. Nie próbowaliśmy walczyć już o zapisy tego rozdziału, uznając, iż obecnie jest to bez sensu.

Stoimy jednak na stanowisku, że uprawnienie do pomocy mieszkaniowej nie powinno być warunkowane zamieszkaniem w miejscowości pobliskiej czy dalszej. Powinniśmy zdecydować, czy funkcjonariuszom przysługuje uprawnienie do pomocy mieszkaniowej, jak w wojsku, gdzie żołnierz zawodowy ma takie uprawnienie. U nas tworzy się warunki, jest to miejscowość pobliska, nieodległa itp. Najlepiej byłoby, aby takie uprawnienie mieli wszyscy, niezależnie od miejsca zamieszkania i od tego, czy ktoś posiada mieszkanie w chwili przyścia do służby. Podkreślamy więc, że naszym zdaniem rozdział ten wymaga szybkiej nowelizacji, kiedy tylko będą takie możliwości finansowe państwa.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Po raz kolejny potwierdzę, że nasze rozmowy dotyczyły też tego tematu. Dziękuję za opinię związków zawodowych. Podtrzymuję swoją deklarację, że jeśli będzie właściwy czas ku temu i będą efekty modernizacji Służby Więziennej, to z pewnością do tego wrócimy. Efekt zależy od wysokiej Izby, bo tu stanowi się prawo.

To chyba najlepsza puenta dla tego i kilku innych rozdziałów. Podkreślę, że ustawa jest nowym podejściem do Służby Więziennej, ale jej granice określają możliwości budżetowe państwa.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy są uwagi lub poprawki do art. 171? Nie słyszę uwag. Art. 171 przyjęliśmy w brzmieniu zaproponowanym przez podkomisję.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 172? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 172 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 173? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 173 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 174? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 174 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 175? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 175 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 176? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 176 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 177? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 177 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 178? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 178 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 179? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 179 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 180? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 180 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 181? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 181 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 182? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 182 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 183? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 183 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 184? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 184 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 185? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 185 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 186? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 186 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 187? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 187 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 188? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 188 przyjęliśmy.

Tu pomyłkowo dwa razy nadano numer 188 kolejnym artykułom, więc teraz chodzi o art. 189. Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 189? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 189 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 190? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 190 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 191? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 191 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 192? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 192 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 193? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 193 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 194? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 194 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 195? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 195 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 196?

Posel Grzegorz Karpiński (PO):

Chcę zapytać, ile kosztuje świadczenie określone w art. 196? Mówię o zwrocie kosztów za przejazdy środkami publicznego transportu zbiorowego do jednej z obranych przez siebie miejscowości w obie strony dla funkcjonariusza i jego rodziny.

Dyrektor generalny SW Kajetan Dubiel:

Jeszcze kilka lat temu na podstawie zaświadczenia funkcjonariusza wypłacano ok. 300 zł na głowę rocznie.

Posel Grzegorz Karpiński (PO):

W takim razie, ile rocznie w budżecie przeznaczają się na ten cel?

Dyrektor generalny SW Kajetan Dubiel:

Mamy 27 tysięcy funkcjonariuszy razy 300 zł.

Posel Grzegorz Karpiński (PO):

Takie świadczenie kosztuje 5 mln zł? To kolosalna kwota. Czy nie myśleli państwo o rezygnacji z tego świadczenia?

Dyrektor generalny SW Kajetan Dubiel:

Mają to wszystkie służby mundurowe, to jedna z nielicznych zdobyczy, które jeszcze się uchowaly wszędzie.

Posel Grzegorz Karpiński (PO):

Nie chcę inaczej traktować Służby Więziennej, więc nie zgłaszam poprawki.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy są poprawki do art. 196? Nie ma. Przyjęliśmy więc art. 196 w zaproponowanym przez podkomisję brzmieniu.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 197? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 197 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 198? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 198 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 199? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 199 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 200? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 200 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 201? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 201 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 202? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 202 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 203? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 203 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 204? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 204 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 205?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Proponowalibyśmy, aby w art. 205, który dotyczy zapomogi pieniężnej, w ust. 2 dopisać „oraz stanowisko organizacji związkowej”. Chodzi o zasięgnięcie opinii strony związkowej, ponieważ są to zapomogi związane z sytuacją życiową funkcjonariuszy.

Posel Jerzy Kozdroń (PO):

Czy jeżeli sytuacja materialna będzie uzasadniać przyznanie zapomogi, ale nie będzie pozytywnego stanowiska strony związkowej, to nie będzie tej zapomogi?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Jest to tylko stanowisko, zapomogi udziela przełożony, nie kieruje się tylko stanowiskiem. Związek powinien zająć w tej sprawie stanowisko.

Posel Iwona Arent (PiS):

Przejmuję tę poprawkę. Zapewne w każdym zakładzie, co obserwuję w swojej firmie, z której jestem urlopowana na czas pełnienia mandatu, funkcjonuje taki sposób rozdzielania środków na świadczenia socjalne, że związki zawodowe nawet decydują o przydzielaniu zapomóg. Tu nie zaszkodziłaby opinia związku zawodowego, bo są to pieniądze jak z funduszu socjalnego. Myślę, że opinia związku jest wskazana.

Posel Andrzej Czuma (PO):

Nie ma to nic wspólnego z funduszem świadczeń socjalnych.

Mam jednak inną wątpliwość. Może pracownik, którego sytuacja uległa znacznemu pogorszeniu, nie życzy sobie, aby związek zawodowy wtrącał się do jego osobistych spraw. Może bardziej ufa szefowi. Jestem przeciwny dawaniu związkowi zawodowemu dodatkowych uprawnień do wchodzenia w takie relacje między pracodawcą a pracownikiem.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Te sprawy dotyczą materii danych wrażliwych. Uważam, że musi to być brane pod uwagę, gdy takie sprawy są rozpatrywane. Są to ponadto pieniądze budżetowe, więc uprawnienia związków zawodowych do tworzenia pewnych stałych rozwiązań są wskazane, ale do rozpatrywania spraw indywidualnych – już jest tu problem. Takie stanowisko przedstawiłem podczas naszych rozmów ze związkami zawodowymi. Proszę pamiętać o tym, że związki zawodowe, jako organizacja, mają również swój fundusz i mogą z niego wspierać osoby, które znalazły się w trudnej sytuacji.

Decyzja należy jednak do państwa posłów.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Poddaję pod głosowanie tę poprawkę. W ust. 2 dodawalibyśmy słowa „oraz stanowisko związków zawodowych”.

Legislator Sławomir Osuch:

Chcemy sprecyzować, że w Służbie Więziennej może działać jeden związek zawodowy funkcjonariuszy, czyli powinno to brzmieć „oraz stanowisko związku zawodowego zrzeszającego funkcjonariuszy”.

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Pracowników także, nawet w nazwie mamy wymienionych funkcjonariuszy i pracowników więziennictwa. Pracownicy cywilni posiadają fundusz socjalny.

Zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjno-Prawnego MS Dorota Kramarczyk:

Chciałabym zwrócić uwagę na pewną kwestię związaną z ustawą o związkach zawodowych. Mamy do czynienia z sytuacją, kiedy w zakładzie pracy, jaką jest jednostka penitencjarna, będzie rozpatrywana taka sprawa zapomogi. Działa tam zakładowa organizacja związkowa. Musimy wiedzieć, na jakim szczeblu organizacja związkowa miałaby być uwzględniona w tym przepisie. Prawdopodobnie należałoby tu wpisać zakładową organizację związkową, a dalej nazwę własną związku zawodowego.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Pani poseł musi sformułować tę poprawkę na piśmie.

Starszy specjalista w MS Zbigniew Białek:

W kwestii formalnej. W ustawie jest określony jeden związek zawodowy funkcjonariuszy, ale nie ograniczamy praw do zrzeszania się w związkach zawodowych pracowników cywilnych. Propozycja zapisania tego w ten sposób, że uprawnienie to przysługuje wyłącznie związkowi zawodowemu funkcjonariuszy rodzi pytanie, a co z dualizmem związków zawodowych? Nikt inny nie będzie mieć prawa się wypowiadać? Nie można więc posłużyć się nazwą jednego związku zawodowego.

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Przypominam tylko, że art. 205 dotyczy tylko funkcjonariuszy, a oni mogą się zrzeszać tylko w jednym związku zawodowym.

Poseł Andrzej Czuma (PO):

Zwracam się do pani poseł Iwony Arent, aby wycofała swój wniosek. Jeżeli przyjmujemy, że średni poziom „uzwiązkowienia” wynosi w Polsce ok. 14%, choć nie wiem, jaki jest w Służbie Więziennej, ale uważam, że pozostałe 86% może sobie nie życzyć, żeby związek miał prawo wysłać do kogoś do domu osobę, która będzie się orientować, czy ktoś jest w złej sytuacji, a może ma odłożone jakieś pieniądze itd. Uważam, że dopisanie tego byłoby wielkim błędem.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Jakie jest „uzwiązkowienie” w Służbie Więziennej?

Przewodniczący NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Wiesław Żurawski:

Ok. 34%.

Poseł Iwona Arent (PiS):

Zanim podejmę decyzję, chciałabym zapytać związek, jaki jest argument za wprowadzeniem opiniowania wniosku nawet nie swoich członków? Zapomogę może otrzymywać także funkcjonariusz niezrzeszony w waszym związku.

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Taka jest praktyka. Dziś wielu dyrektorów jednostek zwraca się o opinię związku zawodowego z uwagi na fakt, że starających się o taką pomoc jest wielu. Często trudno ocenić, której osobie dać na pewno zapomogę. Ten element ułatwi tylko dyrektorowi podejmującemu ostateczną decyzję podjęcie właściwej decyzji.

Poseł Iwona Arent (PiS):

Jeśli w grupie ubiegających się osób będą członkowie związku i funkcjonariusze, którzy nie są w związku, to związek dobrą opinię wyda swoim członkom. To może do końca nie być sprawiedliwe.

Wycofuję swoją poprawkę.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy są inne uwagi do art. 205? Nie ma uwag. Art. 205 przyjęliśmy w brzmieniu zaproponowanym przez podkomisję.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 206? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 206 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 207? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 207 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 208? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 208 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 209? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 209 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 210? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 210 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 211? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 211 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 212? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 212 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 213? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 213 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 214? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 214 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 215? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 215 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 216? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 216 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 217?

Poseł Stanisław Olas (PSL):

Chciałbym rozszerzyć ust. 1 w art. 217. Wcześniej mówiliśmy, że funkcjonariusz może być w służbie 20, a nawet 30 lat, a więc może mieć również wnuki. Członkiem rodziny może być także niepełnosprawna matka czy ojciec, którymi funkcjonariusz się opiekuje. Chciałbym więc zapytać, czy matka lub ojciec, będący członkiem rodziny, nie może korzystać z przepisów poprzednich artykułów?

Proponuję, aby ust. 1 rozszerzyć na członków rodziny w linii prostej w dół i w górę, a także na członków rodziny małżonka funkcjonariusza. Mówię chaotycznie, ale rozumiem państwo, o co chodzi. Funkcjonariusze mają często pod opieką starszych członków rodziny, teściów, rodziców, niepełnosprawnych lub wnuki. Czy mogą oni korzystać z tych świadczeń?

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Pan poseł stawia mnie w niezręcznej sytuacji, bo sam jestem już dziadkiem, choć nie wiem, co w życiu będę jeszcze robić.

Nie mogę się jednak zgodzić z takim rozszerzeniem zakresu, ponieważ dążymy do zapisania ustawowo wszystkiego, ale musimy unikać nadużyć uprawnień. Musi zostać małżonek i dzieci. Ograniczamy nawet wiek dzieci. Jeżeli taka poprawka miałaby być zgłoszona, będziemy przeciwni jej przyjęciu.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy pan poseł zgłasza poprawkę?

Poseł Stanisław Olas (PSL):

Skoro pan minister jest przeciwnego zdania, to myślę, że większość posłów też będzie przeciw. Wycofuję ten wniosek.

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Apelujemy do pana posła, aby jednak podtrzymał ten wniosek, aby poddać go głosowaniu. To szerokie rozwiązanie spotka się na pewno w kręgach funkcjonariuszy z pozytywnym przyjęciem.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Pan poseł wycofał jednak wniosek. Czy są inne uwagi do art. 217? Nie ma uwag. Art. 217 przyjęliśmy w brzmieniu zaproponowanym przez podkomisję.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 218? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 218 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 219?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Wchodzimy w najtrudniejszy zakres ustawy. Nasza uwaga dotyczy art. 219 ust. 3, który wprowadza instytucję następującą: wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji administracyjnej, m.in. dotyczącej zwolnienia ze służby. Uważamy, że jest to rozwiązanie niekorzystne dla funkcjonariuszy, jeśli chodzi o ochronę stosunku służbowego. Decyzja w tak ważnych sprawach bez zakończenia toku odwoławczego nie może być wykonana, bo czasami rodziłaby nieodwracalne skutki.

Wiemy, że powodem takiego zapisu jest jedna ze spraw, która toczyła się w Służbie Więziennej. Sądzymy, że przepis jest przygotowany trochę pod tę personalną sprawę. Przepraszam za taką opinię, ale to są nasze odczucia.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Ten przepis jest zgodny z zasadami prawa administracyjnego, jeśli chodzi o postępowanie odwoławcze. Przypomnę, że w Kodeksie postępowania administracyjnego organ, który wydaje decyzję, może uznać, że powinna ona wejść w życie od razu, mimo prawa do odwołania. Może nadać jej rygor natychmiastowej wykonalności. Ten zapis ustawowy jest zgodny z kodeksem. Jest to konieczne. Służba, jeśli mówimy o efektywnym jej wykonywaniu, wymaga czasem takich decyzji, aby mogła być dobrze wykonywana, czasami musi to być wcielone w życie z pewnymi konsekwencjami.

Mówiliśmy dziś o skróceniu okresu pozostawania w dyspozycji i to z tamtą normą pasuje do siebie. Proszę pamiętać o obu rozwiązaniach.

Odwołanie przysługuje i jeśli skutek będzie pozytywny, funkcjonariusz zostanie przywrócony do służby i nawet osiągnie, o ile pamiętam, jakieś odszkodowanie z tego tytułu.

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Przywrócenie do służby wiąże się z przejściem pełnego postępowania kwalifikacyjnego, czyli zbadania stanu zdrowia itd. Może się okazać, że zwolnienie ze służby trochę starszego funkcjonariusza i wykonanie tej decyzji może spowodować, że mimo uchylecia decyzji ze względów formalnych, np. stanu zdrowia, funkcjonariusz taki już do służby nie wróci.

Poseł Jerzy Kozdroń (PO):

Mówimy tu chyba o analogicznych rozwiązaniach dla wszystkich służb mundurowych. Podobne rozwiązania są w policji, wojsku, straży granicznej. Szczególny przywilej dla Służby Więziennej byłby tu niezrozumiały.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy są inne uwagi do art. 219?

Poseł Iwona Arent (PiS):

Nawiązując do wypowiedzi pana posła Kozdronia, czy w innych służbach mundurowych taki zapis ustawy istnieje i w których?

Legislator Grzegorz Kozubski:

Nie zrobiliśmy takich badań porównawczych, nie dysponujemy w tej chwili tymi pragmatykami.

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Jesteśmy chyba w tym zakresie królikiem doświadczalnym. O ile się orientujemy, takiego przepisu w innych ustawach nie ma. Nie jest to unormowanie tożsame z rozwiązaniami dla innych służb mundurowych.

Na tej sali słyszymy z jednej strony, że czegoś nie możemy zrobić, bo w innych służbach tak nie jest, a z drugiej strony podkreśla się, że coś jest dla nas, bo jesteśmy specyficzną służbą.

Posel Iwona Arent (PiS):

Przejmuję poprawkę. Proponuję wykreślenie ust. 3 w art. 219.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Poddaję pod głosowanie poprawkę pani poseł Iwony Arent o wykreślenie ust. 3 w art. 219. Kto jest za przyjęciem tej poprawki? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał?

Za był 1 poseł, 7 osób było przeciw, nikt się nie wstrzymał. Poprawka została odrzucona.

Czy są inne uwagi do art. 219? Nie ma uwag. Stwierdzam, że art. 219 został przyjęty w brzmieniu zaproponowanym przez podkomisję.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 220?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Podkreślamy, że sprzeciwiamy się instytucji rozkazu personalnego, choć w pewnym stopniu zostaliśmy do tej instytucji przekonani podczas ostatniego spotkania i interpretacji pana pułkownika Białka. Obawiamy się jednak, że nadużycie instytucji rozkazu personalnego, podobnie jak w przypadku nieprzydatności do służby, w praktyce może być niekorzystne dla funkcjonariuszy.

Posel Iwona Arent (PiS):

Jak jest w służbie w policji? Czy jest tu rozkaz personalny?

Dyrektor generalny SW Kajetan Dubiel:

Jest to art. 28 i 81 ustawy o policji, art. 34 ust. 2 i art. 45 ust. 2 ustawy o straży granicznej.

Dyrektor Biura Prawnego CZSW Michał Zoń:

Występują tam nie tylko rozkazy personalne, ale są znacznie szerzej stosowane. W policji można zostać zwolnionym rozkazem personalnym. Oczywiście przysługuje od tego odwołanie.

Rozkaz personalny w Służbie Więziennej będzie wydawany w wyliczonych szczegółowo przypadkach. Proszę zauważyć, że sytuacje te nie generują trwałych konsekwencji służbowych dla funkcjonariusza, wynikają wprost z jego podległości.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy są propozycje poprawek do art. 220? Nie ma. Stwierdzam, że art. 220 przyjęliśmy w brzmieniu zaproponowanym przez podkomisję.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 221? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 221 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 222? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 222 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 223?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Z uwagi na przyjęcie przez Komisję, iż decyzja staje się ostateczna mimo złożenia odwołania, uważamy, że w art. 223 należy wykreślić ust. 3 i 4. Dotyczy to sytuacji, o której mówiłem, a więc opinii o nieprzydatności. Kiedy funkcjonariusz ma wydaną opinię o nieprzydatności i nie wyrazi zgody na przeniesienie na niższe stanowisko służbowe, to można go zwolnić ze służby. Także w przypadku braku mianowania na stanowisko równorzędne, można go przenieść na stanowisko odpowiednio niższe.

Posel Iwona Arent (PiS):

Jak przypominają sobie członkowie podkomisji, była na ten temat długa dyskusja. Nie będę powtarzać mojej ówczesnej argumentacji życiowej. Przejmuję tę poprawkę.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Przechodzimy więc do głosowania. Kto jest za przyjęciem poprawki do art. 223? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał?

Za głosowała 1 osoba, przeciw było 6 posłów, nikt się nie wstrzymał. Poprawka nie została przyjęta.

Czy są inne uwagi do art. 223? Nie ma uwag. Art. 223 został przyjęty w brzmieniu zaproponowanym przez podkomisję.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 224?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Mamy propozycję z uwagi na nieprzyjęcie przez Komisję propozycji zmian związanych ze zwalnianiem i przyjmowaniem funkcjonariuszy, dla których zostaną podjęte pozytywne rozstrzygnięcia przez sądy. Proponujemy w art. 224 ust. 1, aby odszkodowanie za okres pozostawania poza służbą wydłużyć z 6 miesięcy do jednego roku z uwagi na przewlekłość tych postępowań. Jeżeli przyjęli państwo, że niesłusznie, w ocenie sądu, zwolniony ze służby przejdzie cały proces związany z powrotem do służby, to chociaż powinien otrzymać stosowne odszkodowanie za czas pozostawania poza służbą. Dziś jest ograniczenie do 6 miesięcy.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Ma to być okres nie krótszy niż jeden miesiąc, ale do jednego roku. Proszę o opinię rządu na ten temat.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Nie wdaję się w ocenę celowości tej propozycji. Z zasady jestem przeciwny, ponieważ wiąże się to z potencjalnym obciążeniem budżetu. Co prawda nie jest to istotna skala zjawiska, ale przyjmując to uwarunkowanie dla wielu innych rozwiązań, również tu muszę się tak zachować. Jest to przecież kwestia wcześniej uzgodniona. Rolą związków zawodowych jest dbanie o finanse pracowników, rolą ministra jest dbanie o finanse państwa i innych zainteresowanych.

Poseł Jerzy Kozdroń (PO):

Chcę zapytać pana mecenasa. Za jaki okres dostaje odszkodowanie zwykły pracownik najemny, jeżeli wraca w takich warunkach do pracy?

Legislator Grzegorz Kozubski:

Chyba za 6 miesięcy, może za 3 miesiące.

Poseł Iwona Arent (PiS):

Rolą opozycji jest przyjmowanie poprawek i ja przejmuję tę poprawkę. Pan minister powiedział, że nie są to duże kwoty, a poza tym wierzę w to, że będzie jak najmniej takich sytuacji.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy mamy precyzyjną odpowiedź na pytanie pana posła Kozdronia?

Dyrektor Biura Prawnego CZSW Michał Zoń:

Zgodnie z Kodeksem pracy, odszkodowanie może wynosić równowartość do 3 pensji miesięcznych.

Chciałbym jeszcze zwrócić uwagę na fakt, że w art. 224 ust. 1 mówimy o quasi-odszkodowaniu, natomiast w ust. 3 mówimy, że cały okres pozostawania poza służbą traktuje się na równi ze służbą w zakresie uprawnień uzależnionych od stażu służby i to też jest rodzaj gratyfikacji dla funkcjonariusza zwolnionego, a następnie przyjętego do służby.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Przegłosujemy poprawkę pani poseł Iwony Arent. Kto jest za zmianą okresu z 6 miesięcy na 12 miesięcy? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał?

1 głos za, 6 przeciwnych, nikt się nie wstrzymał. Poprawka nie została przyjęta.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 225? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 225 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 226? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 226 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 227? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 227 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 228? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 228 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 229? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 229 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 230? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 230 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 231? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 231 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 232? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 232 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 233? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 233 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 234? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 234 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 235? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 235 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 236? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 236 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 237? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 237 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 238? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 238 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 239? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 239 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 240? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 240 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 241? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 241 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 242? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 242 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 243? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 243 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 244? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 244 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 245? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 245 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 246? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 246 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 247? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 247 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 248? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 248 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 249? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 249 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 250? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 250 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 251? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 251 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 252? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 252 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 253? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 253 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 254? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 254 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 255? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 255 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 256? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 256 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 257? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 257 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 258? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 258 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 259? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 259 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 260? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 260 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 261? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 261 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 262? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 262 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 263? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 263 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 264? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 264 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 265?

Członek ZG NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Nie mamy uwag do art. 265, ale z uwagi na to, że artykuł ten kończy rozdział 21, chcemy podkreślić, że jesteśmy zadowoleni z wielu rozwiązań, jeśli chodzi o postępowanie dyscyplinarne i mamy nadzieję, że rozwiązania te będą stosowane, szczególnie przyjęta procedura postępowania karnego. Mamy też nadzieję, że nasi przełożeni podołają roli powołania rzeczników dyscyplinarnych, którzy zostaną odpowiednio wyszkoleni i będą swoistymi prokuratorami w Służbie Więziennej. Takie obowiązki nakłada rozdział 21.

Liczymy na to, że zostaną przeprowadzone odpowiednie szkolenia dla członków komisji odwoławczych, w których skład obligatoryjnie wchodzi przedstawiciel właściwego zarządu okręgowego związku zawodowego.

Uważamy jednak, że porażką, jeśli chodzi o rozwiązania systemowe, jest odejście od instytucji sądu dyscyplinarnego, który pojawił się w ustawie z 1996 r. i był rozwiązaniem niespotykanym w innych służbach mundurowych. Wszystkie te służby tego rozwiązania, jakimi są sądy dyscyplinarne i odwołanie do tych sądów, a nie do wyższego przełożonego służbowego, nam zazdrościły. Teraz nie będą miały czego nam zazdrościć, natomiast mamy nadzieję, że postępowania dyscyplinarne będą przeprowadzane zgodnie z literą prawa, a trudności, jakie wynikają z przepisów proceduralnych nie spowodują, że przełożeni będą stosować inne środki dyscyplinujące oprócz tych wynikających z przeprowadzonego właściwie postępowania.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Do art. 265 nie ma zatem uwag. Przyjęliśmy art. 265.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 266? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 266 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 267? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 267 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 268? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 268 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 269? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 269 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 270? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 270 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 271? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 271 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 272? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 272 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 273? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 273 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 274? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 274 przyjęliśmy.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia art. 275? Nie słyszę sprzeciwu. Art. 275 przyjęliśmy.

Tym sposobem zakończyliśmy procedowanie nad sprawozdaniem podkomisji nadzwyczajnej. Przystępujemy do przegłosowania całości projektu ustawy z przyjętymi poprawkami. Mam jednak pewien kłopot, bo nie mamy kworum.

Ogłaszam 5 minut przerwy na zebranie kworum.

[Po przerwie]

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Wznawiam obrady. Mamy kworum.

Przystępujemy do głosowania nad całością sprawozdania podkomisji nadzwyczajnej. Kto jest za przyjęciem sprawozdania wraz z poprawkami, które przyjęliśmy podczas posiedzenia Komisji? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał?

Jednogłośnie, 10 głosami za przyjęliśmy sprawozdanie.

Na sprawozdawcę proponuję pana posła Witolda Pahla, który zgadza się na to. Czy jest sprzeciw? Nie ma.

Proponuję tydzień, jako czas na przygotowanie opinii przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Dziękuję w imieniu Służby Więziennej za pracę nad projektem ustawy.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

My także dziękujemy. Dziękuję także panu przewodniczącemu Pahlowi za doprowadzenie prac do szczęśliwego końca.

Zamykam posiedzenie Komisji.